చదివింపు

ఎ.యస్. రావ్

ఆటో ఆగింది. పదిరూపాయల నోటు డ్రైవర్‌కి అందించి, ఆమె కిందికి దిగింది. సన్నటి, పొడుగాటి ఆకారం. ఆమె నడుస్తూంటే. ఖటావ్ 'వాయిల్' చీరమీదున్న మల్బరీ ఆకు డిజైన్స్ గాలికి కదుల్తున్న ఆకుల్లా గమ్మత్తుగా కదులుతున్నాయి. తన అందాన్ని ఆశతో వెంటాడుతున్న మగ కళ్ళనీ, అసూయతో వెంటాడుతున్న ఆడకళ్ళనీ నిర్లక్ష్యం చేస్తూ ఆమె కుడివేపు రోడ్లోకి తిరిగింది.

కొంచెందూరం నడిచి ఆగి, ఆమె తలతిప్పి ఎడంవైపున్న సైన్‌బోర్డుని చూసింది. రిబ్బన్ ముడిలో ఇరుక్కున్న ఆమె జుట్టు పొట్టి కొరడాలా చివాల్న కదిలింది....

'విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూట్' ....

ఆమె మొహంమీద చిరునవ్వు మెరిసింది. కాలేజీకి వెళ్ళాలనీ, డిగ్రీ, మాస్టర్స్ డిగ్రీ చదవాలనీ తనెంతో ఉబలాటపడింది పెద్ద చదువులు చదవడానికి ఉబలాటం

ఒక్కటే చాలదని పరిస్థితులు ఆమెకి స్పష్టంగా చెప్పాయి. కాలం గడిచేకొద్దీ కాలేజీకి వెళ్తూ యేళ్ళ తరబడీ తాపీగా చదువు సాగించే అవకాశం పూర్తిగా కనుమరుగైంది. నిన్న సాయంత్రం యెవరో చెప్తేగానీ విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్ గురించి తనకి తెలిసిరాలేదు. ఒంటిగదిలో పీటమీద కూచుని పీజీ సంపాదించే సువర్ణావకాశాన్ని విద్యా ఇంటర్నేషనల్ అందిస్తోందని యింత కాలం తనకి తెలీకపోడం ఆశ్చర్యమే....

ఉల్లాసంగా మేడమెట్లెక్కి ఆమె తెరిచిన గుమ్మం ముందు నిలబడింది. విశాలమైన గది, విశాలంగా వున్న రెండు టేబుల్స్, వాటికి రెండువైపులా కుర్చీలు. గోడ వారగా సోఫాలు. ఫర్నిచర్ తప్పించి గది ఖాళీగా వుంది. క్షణకాలం తటపటాయించి ఆమె గుమ్మం దాటి లోపలికి ప్రవేశించింది.

ఎదురుగావున్న గోడని ఖరీదయిన ఫ్రేముల్లో వున్న ఫోటోలు సగంపైగా దాచిపెట్టేస్తున్నాయి. కలర్ ఫోటోలకిందున్న పేర్లు ఆమె దృష్టిని ఆకర్షించాయి. ఫుల్‌సూట్స్‌లో వున్న ఆరుమంది వ్యక్తులు.... పేర్లని ఆమె అప్రయత్నంగా చదివింది. జస్టిస్ స్వామి; జస్టిస్ కన్హయ్యాలాల్, జస్టిస్ కరుణాకర్, జనరల్ మాంబే, కర్నల్ జయకాంతన్, సరోజినీరాణా ఎం.పి....అన్నీ తను విన్న పేర్లే; అందరూ ప్రముఖవ్యక్తులే. వీళ్ళంతా విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్ గవర్నింగ్ కౌన్సిల్ సభ్యులు....

పక్కనే వున్న ఫోటోలో పి. హెచ్.డి. పట్టా స్వీకరిస్తున్న విద్యాశాఖా మంత్రి శిరీషకుమారి....ఆమె

చూపులు ఫోటోల వెంట పరుగులు పెట్టాయి. రోజూ తను పేపర్లో చూసే నాలుగైదు మొహాలు....విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ద్వారా సర్టిఫికెట్లు స్వీకరిస్తున్నారు! ఆలస్యంగా అయినా యింత చక్కటి సంస్థ గురించి తనికి తెలిసినందుకు ఆమె లోపల్లోపలే సంతోషించింది....

'కాలాన్నీ, ధనాన్నీ వృథా చేయకుండా చదువుకోవాలనుకుంటున్నారా? విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్‌ని ఆశ్రయించండి!'

'ఉన్నత విద్య....అందిస్తుంది మా 'విద్యా!''

అందంగా గోడలమీద పెయింట్ చేయబడిన ప్రకటనల్ని చదువుతూ అప్రయత్నంగా కుడివేపుకు తిరిగిందామె.

"హలో...."

ఉలిక్కిపడి ఆమె తిరిగింది. ఎదురుగా కర్టెన్ ముందు లావుగా, పొడుగ్గావున్న స్త్రీ నిలబడింది. డోర్ కర్టెన్‌లో చాలా చాలా భాగాన్ని ఆమె భారీ శరీరం దాచిపెట్టేసింది. భుజాల్ని తాకుతున్న బాబ్డ్ హెయిర్, వెడల్పాటి మొహం, గోల్డ్ రిమ్డ్ కళ్ళద్దాలు, దట్టంగా అతుక్కున్న ఫేస్ పౌడర్, వెడల్పాటి పెదాలకి పులిమిన రక్తంలా అంటిన లిప్‌స్టిక్, ఎర్రటి పల్చటి చీర. ఎర్రటి, పల్చటి స్లీవ్‌లెస్ జాకెట్. టైట్ జాకెట్‌లో ఇరుక్కుపోయిన ఆమె శరీరం బిగుతుగా మూటకట్టిన మాంసంముద్దలా వుంది.

"హలో...." యువతి మెల్లిగా అంది.

"వాట్ కెన్ ఐ డూ ఫర్ యూ మిస్...."

"మిసెస్.... సాగరిక" యువతి నవ్వుతూ అంది.

"నైస్ టూ సీయూ....అయామ్ మిసెస్ రాణీ రాజా. విద్యా ఇంటర్నేషనల్ కరస్పాండెంట్...." అందామె సగర్వంగా. టేబుల్ వెనక కుర్చీలో హుందాగా కూచుని మహారాణిలా వెనక్కి నీలిగింది. "మిసెస్ సాగరికా, ప్లీస్ సిడౌన్!"

సాగరిక ఆమె యెదురుగా కుర్చీలో కూచుంది. పెదాల్ని ఒకసారి నాలుకతో తడుపుకుంది.

"మిసెస్ రాణీరాజా, మీ సంస్థ ద్వారా నేను పై చదువులు చదవాలనుకుంటున్నా...."

"వాటీస్ యువర్ క్వాలిఫికేషన్" రాణీరాజా అడ్డు తగిలింది.

"ఏ క్వాలిఫికేషనూ లేకుండానే పోస్టుగ్రాడ్యుయేట్ కోర్సులు చదవమంటూ చాలా యూనివర్సిటీలు ప్రకటన లిస్తూవుంటాయి. అన్నింటికీ అప్లై చేశాను. సీటు రాలేదు. అంచేత మీ సంస్థలో...."

"ఒక్క క్షణం...." రాణీరాజా ఆమెను ఆపింది. "విద్యా ఇంటర్నేషనల్ కి ఇండియన్ యూనివర్సిటీస్ తో అఫిలియేషన్ లేదు. న్యూయార్క్ యూనివర్సిటీ, కాంటన్ యూనివర్సిటీ, న్యూపోర్ట్ యూనివర్సిటీ, క్లేటన్ యూనివర్సిటీ వగైరా ప్రముఖ అమెరికన్ యూనివర్సిటీస్ తోనే మాకు సంబంధాలున్నాయి. ఇవన్నీ ఉన్నప్పుడు ఇండియన్ యూనివర్సిటీస్ తో పనేముంటుంది? సో....మీరు బిఏ, ఎమ్.ఏ, బియెస్సీ; ఎమ్మెస్సీ, ఎం.బి.యే, ఎమ్.బి.బి.యస్, బి.ఇ....వగైరా యేదైనా చదవొచ్చు. ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి చెందిన అమెరికన్ యూనివర్సిటీలు మీకు సర్టిఫికెట్సు జారీ చేస్తాయి!"

"అలాగా!" సాగరిక ఉద్రేకంతో అరిచింది.

"నిస్సందేహంగా. అయితే ఫీజులు కొంచెం ఎక్కువగానే ఉంటాయి. ఎందుకంటే, ఇండియాలో వుండి, అమెరికాలో చదివినంత ఎఫెక్టు రావాలిగా?"

సాగరిక ఔనన్నట్టు తల పంకించింది. "మిసెస్ రాణీ రాజా....ఒక సందేహం...."

"అడగండి!"

"అమెరికాలోని యూనివర్సిటీ సర్టిఫికెట్స్ ఇచ్చేటప్పుడు కాంటాక్ట్ క్లాసులూ, పరీక్షలూ—వీటికి అక్కడికి వెళ్ళాలిగా?"

రాణీరాజా కిలకిల నవ్వింది. "మన యూనివర్సిటీస్ యేర్పాటు చేస్తున్న కాంటాక్ట్ క్లాసులూ వగైరా యేర్పాటు చేస్తూ అమెరికన్ వర్సిటీలు కాలాన్నీ, డబ్బునీ వృధా చేయవు! నన్నడిగితే కాంటాక్ట్ క్లాసులు దేనికి? హాలీడేస్‌లో లెక్చరర్లకి రెండో మూడో గంటలు ఓవర్ టైమ్ క్లాసులు తగిలించి, వాళ్ళకి గంటకి రెండు మూడు వందలు చదివింపులు చేయడం తప్పించి ఆ క్లాసులవల్ల క్యాండిడేట్సుకి బొత్తిగా ఉపయోగంలేదు. ఇంక పరీక్షలు....మా కరస్పాండెన్స్ కోచింగ్ సిస్టమ్ ప్రతీనెలా మీ శక్తిసామర్థ్యాల్ని బేరీజు వేస్తుంది. మీరు రాసిపంపే సమాధానాలు మీ ఇంటరెస్టునీ, తెలివినీ మాకు చెప్తాయి. నెలనెలా మేం సప్లై చేసే రీడింగ్ మెటీరియల్ ద్వారా అభ్యర్థి సత్తాని మేం చక్కగా విలువకడ్తాం. దాని ఆధారంతో, సంబంధించిన అమెరికన్ వర్సిటీకి రాస్తాం. అఫ్‌కోర్స్....మీ పేపర్లనీ పంపిస్తాం. మా రికమెండేషన్ బేస్ మీద తగువిధంగా యూనివర్సిటీ సర్టిఫికెటు ఇస్తుంది!"

"ఐసీ...." సాగరిక మంత్రముగ్ధలా అంది. "నేను ఎమ్.ఏ—లిటరేచర్ చేయాలనుకుంటున్నా.... రెండేళ్ళు పడుతుందంటారా?"

'ఇంకా తొందరగా పి. జి. పూర్తిచేసే వీలుందా?' అన్న ప్రశ్న ఆమె మాటల్లో రాణీరాజాకు స్పష్టంగా వినిపించింది.

"ఐ థింక్....మిసెస్ సాగరికా...." రాణీరాజా సాలోచనగా ప్రారంభించింది.

"నేను చెప్తాను...." డోర్ కర్టెన్ వైపునుంచీ విని పించిన పురుషకంఠం సాగరిక తలని తటాలున అటువేపు తిప్పింది. గుమ్మం ముందు చిరునవ్వుతో ఆతను నిల బడ్డాడు.

పొట్టిగా, పీపాలా వున్న ఆకారం. ఖరీదైన సూటు, రిమ్‌లెస్ కళ్ళద్దాలు, రాగిచెంబులా మెరుస్తున్న బట్టతల. గుండ్రటి మొహం, వెడల్పాటి ముక్కు, వెడల్పాటి పెదవులు, వాటి మధ్య పొడుగాటి ఫిల్టర్ కింగ్ సిగరెట్.

"మిసెస్ సాగరికా, దిసీజ్ మిస్టర్ రాజా....డైరె క్టర్, రిజిస్ట్రార్, ప్రిన్సిపాల్, యాక్టివ్ కరస్పాండెంటు అండ్ వాట్ నాట్!" రాణీరాజా హుషారుగా పరి చయం చేసింది.

"నమస్తే!" సాగరిక పైకి లేస్తూ అంది.

"కూచోండి కూచోండి కూచోండి!" రాజా కులా సాగా అన్నాడు. రౌండ్ టేబుల్ ముందు కూచుని సిగరెట్‌ని యాష్‌ట్రేమీద పెట్టాడు. నవ్వుతూ సాగరిక వైపు చూశాడు.

"మిసెస్ సాగరికా, తొందరగా పీజీ చేసే వీలుం

టుందా అని మీరు అడిగారు. ఎందుకు చేయకూడదు అని నేను...."

"డార్లింగ్, గిమ్మీ ఏ సిగరెట్!" రాణీ అతనికి అడ్డు తగిలింది.

రాజా కోటుజేబులోంచి జాన్ ప్లేయర్స్ స్పెషల్ సిగరెట్ని ఇవతలికి లాగాడు. పెదాల మధ్య ఇరికించి, లైటర్తో వెలిగించాడు. ఎడంచేత్తో దాన్ని రాణీకి అందించాడు. ఎర్రటి నెత్తురు పెదవుల మధ్య సిగరెట్ ఇరికించి, రాణీ అలసటగా వెనక్కి వాలింది. ఆమె నే ఆశ్చర్యంగా చూస్తూన్న సాగరికను అతని కంఠం ఆకర్షించింది.

"మిసెస్ సాగరికా, యెంత త్వరగా కావాలంటే అంత త్వరగా మనిషి విద్యను ఆర్జించవచ్చు అని నేను స్వయంగా స్థాపించిన విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ద్వారా చాలాసార్లు నిరూపించాను...." సగర్వంగా అంటూ అతను ఆగాడు.

"అలాగా....వీలవుతుందంటారా?" సాగరిక సందేహిస్తూ అడిగింది.

"ఎందుకుకాదు? మాటవరసకి....మీకు ఈ మధ్యే పెళ్ళయిందనుకుందాం. పెళ్ళయ్యేదాకా మీరు వంటగది మొహం చూశారు. గరిట పట్టుకోవడం చేతకాదు. అలాంటి మీరు అత్తారింటి కెళ్ళారు. వంట యెలా చేయాలో రెండ్రోజులు మీ అత్తగారు వివరించారు. తరవాత గరిట మీ చేతికిచ్చి, ఆధ్యాత్మరామాయణం ముందేసుకు కూచున్నారు. చచ్చీ, చెడీ, భయపడీ మీరు వంటపనిలోకి దిగారు. ఏకాగ్రతతో వంట చేయడం ప్రారంభించారు. మూడో రోజుకల్లా ఇంటిల్లిపాదికీ,

ముఖ్యంగా మీ అత్తగారికి నచ్చేలా వంట తయారుచేయడంలో ఎక్స్‌పర్టు అయ్యారు...."

"రియల్లీ....యూ ఆర్ కరెక్ట్! నిజంగా నాకు ఇలాగే జరిగింది! పెళ్ళయ్యేసరికి నాకు...." సాగరిక ఉత్సాహంతో చెప్పసాగింది.

"ఫర్గెటిట్! పిండాకూడు వండటం గురించి మరిచిపోయి పీజీ గురించి మాట్లాడండి!" అంతవరకూ దమ్ము కొడ్తున్న రాణీ విసుగ్గా అంది.

సాగరిక నవ్వే ప్రయత్నంచేస్తూ రాజావైపు చూసింది. రాజా చిన్నగా నవ్వాడు. "ఇట్స్ ఓకే! రాణీకి వంట అంటే మంట! ఇంతకీ చెప్పొచ్చేదేమిటంటే మనసుంటే మార్గం వుండి తీరుతుంది! ఆర్నెల్లలో పీజీ చేసేయాలన్న తపన మీలో వుందనుకోండి, అయిదు నెలల్లో ఎగ్జామ్స్ రాసిపారేయడానికి మీరు సిద్ధమవుతారు. ఫెయిలవాలనుకున్నా కాలేరు! మనిషిలోని ఈ తత్త్వాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని నేను ఈ సంస్థను అభివృద్ధిలోకి తెచ్చాను...."

"అది కాదు....యిప్పుడు అకడెమిక్ యియర్‌లో సగం...."

"గడిచిపోయింది!" రాజా సాగరికకి నవ్వుతూ అడ్డు తగిలాడు. "అంటే ఇంకా సగం వుంది! అంటే, మీరు ఇప్పుడు మా ఇన్‌స్టిట్యూటులో ఎన్‌రోల్ అయి, ప్రారంభంలో చేరినవాళ్ళతో సమానంగా ఏడాది చివరికి పీజీ పూర్తి చేసేయొచ్చు...."

"ప్రిలిమినరీయా?" సాగరిక అడిగింది.

"ప్రిలిమినరీ గిలిమినరీ అంటూ వాయిదాలు లేవ్! రెండేళ్ళ కోర్సునీ మీరు ఒకేసారి పూర్తిచేసుకోవచ్చు.

చేయాలన్న తాపత్రయం, శ్రద్ధా, ఓపికా, డబ్బూ అన్నీ వుంటే ..."

"అంటే...."

రాజా సిగరెట్‌ని వేళ్ళమధ్య పట్టుకుని పైకి లేచాడు. గున్న ఏనుగులా సాగరిక దగ్గరగా నడిచాడు. నవ్వుతూ ఆమె మొహంలోకి చూశాడు.

"మిసెస్ సాగరికా, మీకు అర్థం కావడానికి ఇంకొంచెం వివరిస్తాను. ఇండియాలో విద్యా విధానం, పరీక్షా విధానం భయంకరంగా వున్నాయి. పరీక్షలు విద్యార్థుల్ని ఛాలెంజ్ చేసే విధంగా తయారయ్యాయి. పేకాటలో ఒకడు యెదటివాణ్ని చిత్తు చేయడానికి వ్యవహరించే పద్ధతి పరీక్ష నిర్వాహకులు అనుసరిస్తున్నారు. పరీక్ష రాసేవాణ్ని యెలా ఫెయిల్ చేయడమా అన్న ఆలోచన ప్రాతిపదికగా తతంగం జరుగుతోంది...."

"యూ ఆర్ రైట్....!" సాగరిక ఉషారుగా అంది.

"దేశంలో విద్య నేలబారు అయిపోవడానికి కారణం ఈ నెగటివ్ దృక్పథమే! అందుకు కారణం కూడా వుంది. మీకు తెలిసేవుండాలి...."

"నాకు.... తెలీదు...." సాగరిక మెల్లిగా అంది.

"పరీక్షలన్నీ పాసైపోయి, సంచీనిండా సర్టిఫికెట్లు పోగుచేసుకున్న వ్యక్తి తరవాత యేం చేస్తాడు?" రాజా పొగ ఊదుతూ ప్రశ్నించాడు.

" ఉద్యోగం!"

"కరెక్టు! ఉద్యోగాల కోసం యెగబడి, ప్రభుత్వాన్ని ఇబ్బంది పెడతాడు. చదువుకుని సర్టిఫికెట్లు సంపాదించిన

వ్యక్తుల సంఖ్య విపరీతంగా పెరిగితే యేమవుతుంది? ఉద్యోగాలకోసం కుమ్ములాట! గలభా! విమర్శలు! సమ్మెలు! గవర్నమెంట్ విమర్శలకి గురై పోతుంది. చాలా తక్కువమంది చదువు ఫ్యాక్టరీల్నుంచీ విజయవంతంగా బైటికి వచ్చారనుకోండి. అప్పుడు? ఉద్యోగాలివ్వడం ప్రభుత్వానికి మంచినీళ్ళప్రాయం; పద్మశ్రీ లిచ్చినంత ఈజీ! సో....సర్టిఫికెట్లు దొరక్కుండా చేసే? అంటే పరీక్షల్లోనే అభ్యర్థుల్ని ఫిల్టర్ చేసిపారేసే?" రాజా మెరిసే కళ్ళతో ప్రశ్నిస్తూ ఆగాడు.

"గుడ్ గాడ్!" సాగరిక నిర్విణ్ణురాలైపోతూ అంది.

"గుడ్! మీకు అర్థమైంది. ఈ భయంకర పరిస్థితివల్ల మీలాంటి ఔత్సాహికులు అనుకున్న విధంగా, అనుకున్న చదువులు చదవలేకపోతున్నారు. అనుకున్న విధంగా అన్నీ చదివే అవకాశం మేమిస్తాం. అందరూ అర్రులు చాచే ఫారిన్ డిగ్రీస్‌ని మీ గడపముందుకే తెచ్చిస్తాం. కోచింగ్ విధానం, పరీక్షావిధానం పూర్తిగా కొత్తగా, భిన్నంగా వుంటాయి...."

"అంటే...."

"అంటే యేళ్ళతరబడీ కోచింగ్ వుండదు. తలగడలుగా ఉపయోగపడే బరువైన టెక్స్ట్‌బుక్స్ వుండవు. టెక్స్ట్‌బుక్స్‌లోని పేజీల్ని యథాతథంగా కంపోజ్ చేసి, అచ్చువేసి అగ్గువయ్యేని రూపాయలకే అమ్మే గైడ్స్ వుండవు. అమెరికన్ లెవెల్లో లెసన్స్ ఇస్తాం. మీ తెలివినీ, అభిరుచినీ వ్యక్తంచేస్తూ ఇవతలికి లాగే విధంగా హాయిగా వుండే పద్ధతిలో నామినల్ ఎగ్జామ్స్ నిర్వహిస్తాం. డిగ్రీలు అందిస్తాం!"

"చాలా సంతోషం. నేను ఎమ్.ఏ. లిట్—రాస్తాను. తరవాత ఎమ్.బి.ఏ. కూడా...."

"ఒక్క క్షణం!" రాజా అడ్డు తగిలాడు. "రేపు చేయాలనుకున్నది ఈరోజే చేసెయ్!" అన్నారు అనుభవజ్ఞులు. మీకు శక్తివుంటే, ఫీజులు కట్టగలిగితే, క్లాంటన్ యూనివర్సిటీ నుండీ ఎమ్.ఏ; లిట్; న్యూపోర్టు యూనివర్సిటీ నుండీ ఎమ్.బి.ఏ—ఒకేసారి, ఈ యేడాదిలో నే—సంపాయించుకోవచ్చు. పైగా...."

"అలాంటి డిగ్రీలకి ఇక్కడ విలువ...." సాగరిక ఆశ్చర్యంతో అంది.

రాజా సగర్వంగా నవ్వాడు. "అమెరికా డిగ్రీలంటే మీకు అంతగా తెలిసినట్టులేదు. మీకు అర్థంకావడానికి ఒకేఒక ముక్కలో చెప్తాను. అమెరికా డిగ్రీలు డాలర్లు; ఇండియా డిగ్రీలు రూపాయలు!"

సాగరిక నవ్వు చిలకపలుకులా ధ్వనించింది. నవ్వుతున్న ఆమె ఎర్రటి పెదవుల్నీ, తెల్లటి పళ్ళనీ ఆశగా చూస్తున్న రాజాని రాణీ వోరగా చూసింది. సాగరికలా నవ్వగలిగివుంటే, తను ఈ రాజానుకాదు; సార్వభౌముణ్ణే కొంగున ముడేసుకుని వుండేది.

"రాజా డార్లింగ్, మొదట ఆమెకి డాలరంటే యేమిటో, రూపాయంటే యేమిటో వివరించు!" అంది రాణీ ఎగతాళిగా.

సాగరిక నవ్వు ఆపేసి, ఆమెవేపు చూసింది. రాజా చిన్నగా నవ్వాడు.

"అవసరంలేదు. మన ఎమ్.బి.యే. కోర్సులో ఆమెకి అంతా చెప్తాగా!"

సాగరిక అతన్ని ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది, "రాజా గారూ...."

"యస్!"

"చదువంటే నాకు ఇష్టం. పరీక్షలంటే భయం. మరోలా అనుకోకండి.... పాసవుతానంటారా? డిగ్రీలు వస్తాయంటారా?"

రాజా ఆమెవైపు సీరియస్‌గా చూశాడు. "మా విధానం మీకు ఇప్పుడు తెలీదు. మీ భయాన్ని మా కోచింగ్ ఛాలెంజ్‌గా మారుస్తుంది!"

"అంతేనంటారా?"

"మిసెస్ సాగరికా, మరోసారి చెప్తాను. మేం నిర్వహించే పరీక్షలు గవర్నమెంటు పరీక్షల్లా శత్రుభావంతో వుండవు. మా పరీక్షలు స్నేహ భావంతో, సానుభూతితో వుంటాయి! పరీక్షలు రాస్తున్నట్టు మీరు గ్రహించకుండానే, పరీక్షలకి అప్పియర్ అయివుంటారు!"

"అయితే నేను ఒకేసారి ఎమ్. ఏ., ఎమ్. బి. ఏ. చేయొచ్చంటారా?" సాగరిక ఆశగా అడిగింది.

"వై నాట్? ఒకేసారి, ఏక కాలంలో మీరు పాట నేర్చుకుంటారు; ఆటా నేర్చుకుంటారు! అవునా?"

"అంటే....?"

"అంటే మీరు—భరతనాట్యం నేర్చుకోవాలనుకుంటే, దాంతోపాటు గాత్రసంగీతం కూడా నేర్చుకుంటారు! నిర్భయంగా రెండు కోర్సులూ తీసుకోండి. మా సంస్థద్వారా డిగ్రీలు పొందినవాళ్ళల్లో రాజకీయ నేతలు, బ్యాంక్ ఆఫీసర్లూ, డైరెక్టర్లూ, కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్స్-ఇలా ఎందరో, ఎందరెందరో వున్నారు."

"ఓకే,....,అప్లికేషన్స్ ఇవ్వండి........రెండింటికీ!"

సాగరిక ఉత్సాహంతో అంది.

రాణి సిగరెట్‌ని యాష్‌ట్రేలో నొక్కి ఆదరా బాదరా లేచింది. షెల్ఫ్ తెరిచి, రెండు సెట్లు ఫారమ్స్ ఇవతలికి లాగి రాజాకి అందించింది. రాజా వాటిన్ని తన ముందు జాగ్రత్తగా పెట్టుకున్నాడు. సాగరికవైపు అదోలా చూశాడు.

"మిసెస్ సాగరికా ....ఫీజు మొదటే, ఇప్పుడే చెల్లించాలి. ఏమ్.ఏకి ఇరవై రెండువేలూ. ఎమ్.బి.ఏకి పదహారూ అవుతుంది."

"అంటే....ముప్పైఎనిమిది.." సాగరిక ఆశ్చర్యంతో అంది.

"ప్లస్ ఆరువేలు....మీరు మొదట్నుంచీ కోర్సులో చేరనందుకు ఆరువేలు కట్టాలి, ఎక్స్‌ట్రాగా...."

"లేట్ ఫీజా?" సాగరిక ప్రశ్నించింది.

"అలా అనుకోండి. మొత్తం నలభై నాలుగువేలు మీరు చెల్లిస్తే న్యూయార్క్ యూనివర్సిటీనుండి మీకు రెండు డిగ్రీలూ ఇప్పిస్తాం....ఆర్నెల్లు తిరిగేసరికే!"

"రాజా డార్లింగ్....ఇంకా అప్లికేషన్ కాస్టూ, ఎన్‌రోల్‌మెంట్ ఛార్జీ, స్టడీ మెటీరియల్....వాటికి మరిచిపోయావ్!" రాణి ఆత్రంగా అందుకుంది.

రాజా ఆమెని సాభిప్రాయంగా చూశాడు. "డియర్, రూల్స్ కొద్దిగా రిలాక్స్ చేస్తున్నా. ఒకటికన్నా ఎక్కువ కోర్సులు తీసుకునే అభ్యర్థులకి ఆ చిల్లర మొత్తాల్ని వదిలేస్తాం!"

"అలా చేస్తే ఒక్కో వ్యక్తిమీదా మనకి మూడు వేలదాకా నష్టం!" రాణి కళ్ళు చిట్లిస్తూ అంది.

"నా దగ్గర ప్రస్తుతం ముప్పైవేలే వున్నాయ్...."

సాగరిక మెల్లిగా అంది.

“మరేం ఫర్వాలేదు. ముప్ఫై ఇప్పుడు కట్టండి. తతిమ్మా పధ్నాలుగూ....ఇవాళ పన్నెండు....పదిహేను లోగా—ఇవ్వండి. పదిహేను దాటితే లేట్ ఫీజు మరో రెండువేలు పెరుగుతుంది!”

సాగరిక సాలోచనగా పెదవి కొరుక్కుంది. “పదిహేనుదాకా అవసరంలేదు....మరో గంటలో మొత్తం కట్టేస్తాననుకొంది....అన్నట్టు నా డిగ్రీ సర్టిఫికేట్స్....లేవు....మా అత్తగారు కాల్చిపారేశారు....మళ్ళీ అప్లై చేయలేదు....”

రాజా ఆమెని సానుభూతితో చూశాడు. “మిసెస్ సాగరికా, మీరు డిగ్రీ ప్యాసయ్యారుగా?”

“సెకండ్ క్లాస్....”

“సర్టిఫికేట్స్ పంపితేగానీ ఆ యూనివర్సిటీస్ డిగ్రీలు ఇష్యూ చేయవు....మీరు కొత్తవి సంపాయించాలంటే....ఇట్ టేక్స్ టైమ్! ఏం చేద్దాం....” రాజా సాలోచనగా బుర్ర గోక్కుంటూ ఆగాడు.

“ఇంతకీ మీ అత్తయ్యగారికదేం పొయ్యేకాలం?” రాణి తన అసహ్యాన్నంతా మొహంలోకి ఎగుమతి చేస్తూ సాగరికను అడిగింది.

“తన కూతుళ్ళకెవరికీ డిగ్రీల్లేవు. వాళ్ళకి లేనప్పుడు కోడలికెందుకని, గొడవ చేసి, కాల్చిపారేసింది!” సాగరిక చిన్నగా నవ్వింది.

“మొట్టమొదట ఈ దేశంలో అత్తల్ని ఎడ్యుకేట్ చేయాలి!” రాణి కంఠంలో కోపం ధ్వనించింది.

“ఆల్ రైట్... మిసెస్ సాగరికా..మీకు అన్యాయం జరిగింది. అయినా మీ అత్తగారు కోడలి మీద కిరోసిన్

దిమ్మరించకుండా, సర్టిఫికెట్లమీద దిమ్మరించింది. ఆమెని మెచ్చుకోవాల్సిందే!" రాజా నవ్వుతూ ఆగాడు.

"ఎందుకలా? అడిగినంత కట్నం ఇచ్చేశాంగా? ఒకటా రెండా? యాభై వేలు!" సాగరిక నవ్వింది.

"ఫిఫ్టీ!" రాజా ఆశ్చర్యం నటిస్తూ అరిచాడు.

"అన్యాయం!"

సాగరిక నవ్వింది. "ఫర్వాలేదు లెండి. ఆ కట్నం పైకం ఆయన బ్యాంక్‌లో దాచాడు. అదే ఇప్పుడు నా చదువుకి అక్కరకొస్తోంది!"

"నైస్! వెరీ నైస్!" రాజా అరిచాడు.

"రాజా డార్లింగ్, అలాంటప్పుడు మనం సాగరికకి మూడు వేలు రిబేట్ ఇవ్వక్కర్లేదు!" రాణీ కల్పించుకుంది.

"లాభంలేదు లెండి.........కొంత ఖర్చయిపోయింది!" సాగరిక నవ్వింది.

"ఓ.కే....మీ సర్టిఫికెట్స్ గురించి ఆలోచించాలి. మీరో పని చేయండి. ఫలానా కాలేజీలో, ఫలానా సంవత్సరంలో డిగ్రీ చదివి, పాసయ్యాననీ, సర్టిఫికెట్స్ అగ్ని ప్రమాదంలో పోయాయనీ, తరవాత—కొత్తవి తెప్పించి సబ్‌మిట్ చేస్తాననీ రాసివ్వండి. నేను తగు విధంగా రికమెండ్ చేస్తాను. దానికి ప్రిస్క్రైబ్‌డ్ ఫారమ్సున్నాయి. సర్టిఫికెట్స్ లేనివాళ్ళు మరో వెయ్యి అదనంగా చెల్లిస్తే, ఆ సంగతి మేం చూసుకుంటాం!" రాజా భరోసా ఇచ్చాడు.

"అంటే..నలభై అయిదు వేలు....రిసీట్ ఇస్తారుగా?" సాగరిక అడిగింది.

"ఖచ్చితంగా! రేపొద్దున మీకు డిగ్రీలు సప్లై

చేయకపోతే మీరు వాటి ఆధారంతో కోర్టుకి కూడా వెళ్ళొచ్చు!"

సాగరిక నవ్వింది. "సరే. అప్లికేషన్స్ రాయండి... అరగంటలో తక్కువపడిన మొత్తం తెప్పిస్తాను...."

రాజా ఉద్రేకంతో టేబుల్ మీదున్న పేనా అందుకున్నాడు.

"మిస్టర్ రాజా...."

రాజా సాగరికవైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"మా చెల్లాయి ఈ ఊళ్ళోనే వుంది. ఎమ్.బి.బి.యస్. చేయాలని కలలు కంటోంది."

"ఆమె కలల్ని మేం నిజం చేస్తాం!" రాజా ఉషారుగా అన్నాడు.

"ప్రాక్టికల్స్....పోస్ట్‌మార్టమ్ సర్జరీస్....అన్నీ ఎట్లా?" సాగరిక అనుమానిస్తూ అంది.

"లక్షలకి లక్షలు డొనేషన్‌లు కట్టి అయిదేళ్ళు మెడికల్ కాలేజీలో శిక్ష—శిక్షణ కాదు—శిక్ష అనుభవిస్తే వచ్చే వైద్యపరిజ్ఞానం మీకు మేం అందిస్తాం. అల్లాటప్పా వైద్యంకాదు; అమెరికన్ వైద్యం! మీ చెల్లెల్ని రమ్మనండి! నేను చెప్తాను!" రాజా ఊరిస్తూ అన్నాడు.

"రైట్. ఎల్లుండి చెల్లాయి, గిరిక మిమ్మల్ని కల్సుకుంటుంది. నేను రాలేను. దానికి హెల్ప్ చేయండి!"

"తప్పకుండా! సో........మీ అప్లికేషన్స్ ఫిలప్ చేద్దాం...." అంటూ రాజా మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు....

సాగరిక యేదో చెప్పబోయింది. గుమ్మం ముందు చప్పుడు ఆమెకి అడ్డుతగిలింది. రాజా, రాణీ ఇద్దరూ

గుమ్మం వైపు చూస్తున్నారు. సాగరిక తలతిప్పిచూసింది. నలుగురు — ముగ్గురు ఆడా, ఒక మగా — లోపలికి వస్తున్నారు.

"గుడ్ మార్నింగ్ మిస్టర్ రాజన్!" అన్నాడు జుబ్బాలో వున్న వ్యక్తి.

"... మార్నింగ్, రండి రండి!" రాజన్ పైకి లేచి ఆహ్వానించాడు.

"వీళ్ళు ముగ్గురూ మా బ్రాంచిలో నే పని చేస్తున్నారు.... మొన్న నేను చెప్పింది వీళ్ళగురించే. ఎమ్.బి.ఏ. చేయాలనుకుంటున్నారు."

"వెరీ నైస్! ప్లీస్ టేక్ యువర్ సీట్స్. రాణీ మీకంతా ఎక్స్‌ప్లెయిన్ చేస్తుంది. ఈలోగా కొంచెం పని ముగిస్తాను" కింద పెట్టేసిన పేనా అందుకుంటూ అన్నాడు రాజా.

2

"ఎమ్.ఏ. ఎమ్.బి.ఏ.— రెండింటికీ ఫీజు కట్టేశాను" అతని యెదురుగా సోఫాలో కూచుంటూ అందామె.

"నైస్."

"ఎల్లుండి నా చెల్లెలు గిరిజ ఎమ్.బి.బి.యస్. కోర్స్ తీసుకుంటుందని చెప్పి, సీటు రిజర్వ్ చేయించాను."

"వెరీ నైస్...."

"నాకు చెల్లెలు.... లేదుగా?" ఆమె కంఠం నవ్వింది. కళ్ళు చిలిపిగా మారాయి.

"ఎల్లుండి చీరతీసెయ్. చూడీదార్‌లో దాక్కో. జుట్టుముడి విప్పేయ్. బాబ్డ్ హెయిర్ని అలాగే వుంచుకో. గెడ్డంకింద కాటుకతో గురివిందగింజ సైజు పుట్టుమచ్చ— ఐమీన్ — పెట్టుమచ్చ— తయారుచేసుకో. ఎల్ కే జీ

గిరిక ఇంగ్లీషు మీడియంలోనే చదువుతుంది. పూర్తిగా ఇంగ్లీషులోనే. నిర్లక్ష్యంగా మాట్లాడు ”

“ఓహ్....ఫర్వాలేదా?”

“లేదు. నువ్వు ఎంత త్వరగా, ఎన్ని యెక్కువ డిగ్రీలు తీసుకుంటే మనకి అంత మంచిది. ఎన్ని ఎక్కువ పేర్లతో తీసుకుంటే అంత యెక్కువ మంచిది!”

“రెండింటికీ నలభైఅయిదువేలు కట్టించుకున్నారు.... మెడిసిన్‌కి లక్షల్లో అడుగుతారేమో....” ఆమె అనుమానిస్తూ అంది.

“అడిగినప్పుడు, అడిగినంతా ఇచ్చేయ్. చదువుమీద ఐమీన్ — ‘విద్య’మీద పెట్టిన పెట్టుబడి వృథాకాదు!” అతను నవ్వుతూ అన్నాడు.

“ఇవాళ సేనక్కడున్నట్టే చాలామంది రకరకాల కోర్సుల్లో చేరిపోయారు!”

పెదాల మధ్య సిగరెట్ ఇరికించి అతను అగ్గిపుల్ల గీచాడు. అగ్గిపుల్ల ఉషారుగా చప్పుడు చేసింది. “నైస్.. వాళ్ళ పేర్లూ, ఊర్లూ....”

“ఈ గుప్పిట్లో ఉన్నాయ్!” అందామె చేత్తో బిగించిన చిన్న పర్సుని చూపిస్తూ....

అతను సాలోచనగా ఆమెవైపు చూశాడు. “కళ్ళు మూసుకుని, గుడ్డిగా మనం ఫీజులు కట్టేస్తున్నాం....”

“విద్యమీద పెట్టింది వృథాకాదన్నావుగా?” ఆమె అడ్డుతగిలింది.

“అఫ్‌కోర్స్....అయితే, వెనకా ముందూ చూడాలి. గతం, భవిష్యత్తూ—ఈ రెండూ శుభ్రంగా తెలీకపోతే వర్తమానం మనకి పనికిరాదు!”

ఆమె ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది. అందమైన కను

బొమలు మధ్యలో కలుసుకుంటూ కొత్త ఆకారం ధరించాయి.

"గతంలో విద్యా ఇంటర్నేషనల్స్ ద్వారా డిగ్రీలూ, డాక్టరేట్లూ సంపాయించిన వాళ్ళనీ, ప్రస్తుతం సంపాదిస్తున్న వాళ్ళనీ మనం కలుసుకోవాలి....అంటే...."

"వాళ్ళందరి పేరూ అడ్రెసులూ మనకి కావాలి.... అంతేగా?" ఆమె నవ్వుతూ అడిగింది.

"ఎగ్జాక్ట్లీ!"

"మెడిసిన్‌లో చేరేముందు ఆ వివరాలు కావాలని అడుగుతాను" అందామె.

అతనామెవైపు సాలోచనగా చూశాడు. "వద్దు. నేనే వెళ్తాను."

"నువ్వు కూడా యేదేనా కోర్స్ తీసుకుంటావా?"

అతను చిన్నగా నవ్వాడు.

"అదికాదు" ఆమె అనుమానిస్తూ అంది. "అన్ని కోర్సులు....అన్ని డిగ్రీలు తీసుకోవాలంటావా, నేను?"

అతను చిన్నగా నవ్వాడు. "ఎన్నోరకాల అర్హతలుంటే గానీ. ఈ రోజుల్లో నీకు ఒక ఉద్యోగం రాదు!"

"నా ప్రశ్నకి నువ్వు సమాధానం చెప్పలేదు: నువ్వూ యేదో కోర్సులో చేరి, చదువుతావా?" ఆమె సందేహిస్తూ అడిగింది.

అతను పకపక నవ్వాడు. సిగరెట్ వెలిగించి ఆమె కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూశాడు. "కాలేజీల్లో విశ్వవిద్యాలయాల్లో నేను చదవను. విశ్వమే నా విద్యాలయం! నేను పుస్తకాల్ని చదవను; మాట్లాడే పుస్తకాల్ని— మనుషుల్ని చదువుతాను....!" అన్నాడతను సగర్వంగా.

ఆమె కళ్ళు పెద్దవిగా విచ్చుకున్నాయి. "అయితే నువ్వు కావాలన్న పేర్లూ అవీ ఎలా సంపాయిస్తావ్....?"

"తొందరేంలేదు. నీకు డిగ్రీలు రావడానికి ఇంకా అయిదు నెల్ల వ్యవధి వుంది. ఆ వ్యవధి చాలా, చాలా ఎక్కువ నాకు!" అన్నాడతను నవ్వుతూ.

3

తలుపు తెరిచిన వ్యక్తిని అతను ఎగాదిగా చూశాడు ఖరీదయిన ఫుల్ సూటు. గోల్డురిమ్ అద్దాలగుండా చూస్తున్న చిన్న కళ్ళు. చక్రంమీంచీ తీశాక కమ్మరి చేత, కొయ్యసుత్తి దెబ్బలు తిని నున్నగా మెరుస్తున్న మట్టికుండలాంటి బట్టతల, కోటుబటన్ హోల్‌లో గుచ్చిన ఎర్రగులాబీ. అతని మొహంమీద చిరునవ్వు పర్మనెంటుగా కాపురం చేస్తోంది. తనలాగే, అతనూ తనని పరిశీలనగా చూస్తూన్నాడని గుమ్మం అవతల నుంచున్న వ్యక్తి గమనించాడు.

"మిస్టర్ రాజా?"

"మిస్టర్ మిత్రా...." రాజా ఉషారుగా అంటూ చేతిని ముందుకు చాచాడు.

అతనిలాగే ఫుల్ సూటులో, అతనికన్నా ఎత్తుగా హుందాగా నించున్న మిత్రా, రాజా పొట్టి ఆకారాన్ని ఏరియల్ వ్యూలాగా కలయజూశాడు.

"యస్....రీజనల్ డైరెక్టర్ ఎమ్ ఆర్.టి.పి.సి.— మోనోపొలీసు అండ్ రిస్ట్రిక్టివ్ ట్రేడ్ ప్రాక్టీసెస్ కమిషన్....గవర్నమెంటు ఆఫ్ ఇండియా."

సగర్వంగా అంటూ అతను రాజా చేతిని పట్టుకుని, చేతిని దూరంగా లాగాడు,

రాజా ధారాళంగా చిరునవ్వు నవ్వుతూ కొంచెం వెనక్కి జరిగాడు. ముందుకి వంగి, ఆహ్వానసూచకంగా రెండు చేతుల్నీ చాచాడు.

"దయచేయండి....దయచేయండి! ప్లీజ్ గెటిన్!"

"మీ ఆఫీసుకి రావాలనుకున్నాను...." గుమ్మం దాటుతూ అన్నాడు మిత్రా.

"తప్పకుండా తీసికెళ్తాను! ఇట్ విల్ బీ మై ఫార్చ్యూన్! టెలిఫోనులో మీరు మాట్లాడేక, ఆఫీసు కన్నా యిక్కడే బావుంటుందని ఈ ఫైవ్ స్టార్లో ఆరేంజ్ చేశాను. ఆఫీసులో గొడవగా వుంటుంది. ఇక్కడయితే ఉయ్ కెన్ డిస్కస్ ఇన్ పీస్!" రాజా ఉల్లాసంగా అంటూ సోఫా చూపించాడు.

మిత్రా సోఫాలో కూచుని కాలుమీద కాలు వేసుకున్నాడు. రాజా ఆదరాబాదరా కోటుజేబులోంచీ ఇండియా కింగ్స్ పాకెటు తీసి, తెరిచి, ఒక సిగరెట్‌ని సగం ఇవతలికి లాగి, పాకెట్‌ని అతనిముందు పట్టుకున్నాడు. మిత్రా నవ్వుతూ చూపుడువేలి గోరుతో ఆ సిగరెట్‌ని పాకెటులో దూరేలా మీటాడు. కోటుజేబులోంచీ బ్రయర్ పైప్ తీసి, పొగాకు కూరడం ప్రారంభించాడు. రాజా చిరునవ్వుతో యెదురుగా కూచుని సిగరెట్ వెలిగించాడు. "మిస్టర్ మిత్రా, ఎనీథింగ్ హాట్? ఎనీథింగ్ కూల్?"

పైప్ వెలిగించి మిత్రా అతన్ని సూటిగా చూశాడు. "మిస్టర్ రాజా, మీ విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూటుని పరిశీలించడానికి ఆఫీషియల్‌గా వచ్చాను. మీ ఆతిథ్యం కోసం కాదు!"

రాజా మొహంమీదున్న చిరునవ్వుని మిత్రా మాటలు

చీపురుకట్టల్లాగా తుడిచేశాయి. ప్రయత్నించి రాజా చిరునవ్వుని మళ్ళీ తన మొహానికి తగిలించాడు. "అఫ్ కోర్స్....పొద్దుట ఫోన్‌లో ఆ సంగతి చెప్పారు - .... కానీ...."

"ఆల్‌రైట్....ఈ హోటల్లో ఇన్‌స్టంట్ టీ కమ్మగా వుంటుందని విన్నాను. లెట్స్ హావ్ సమ్!" మిత్రా నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాజా ఆదరాబాదరా టెలిఫోన్ రిసీవర్ అందుకున్నాడు....

"మీ సంస్థమీద పబ్లిక్ కంప్లెయింట్స్ వచ్చాయి. ఇక్కడవున్న ఎమ్.ఆర్.టి.పి.సి. డైరెక్టర్ ద్వారా కాకుండా నేనే తనిఖీ చేయాలని సెంటర్ ఉత్తరు విచ్చింది...."

"పబ్లిక్ కంప్లెయింట్స్! ఐకాంటు బిలీవ్!" రాజా ఆశ్చర్యంతో అరిచాడు. "మా సంస్థ రెండేళ్ళుగా పబ్లిక్ సిర్వీస్ చేస్తోంది! ఇంతకీ ఫిర్యాదు చేసిందెవరు?"

మిత్రా పొట్టిగా ట్రిమ్‌చేసిన తన గెడ్డాన్ని ప్రేమగా వేళ్ళతో తడువుకున్నాడు.

"మీ ద్వారా డిగ్రీ సంపాయించుకున్న వ్యక్తి అనుకుంటా....ఇంద్రకుమార్....రంగంపేట...."

"ఇంద్రకుమార్...." రాజా సాలోచనగా ముక్కుమీద చూపుడువేలితో గోక్కున్నాడు. "మిస్టర్ మిత్రా, ఆ పేరే యింతవరకూ నేను వినలేదు....పైగా మా సంస్థ ద్వారా డిగ్రీ సంపాదించుకున్న వ్యక్తి యెవరూ మామీద ఫిర్యాదు చేయరు! తక్కువ ఖర్చుతో, తక్కువ శ్రమతో అమెరికా డిగ్రీలు అందించే సంస్థ మాది!"

"అదంతా నాకు తెలీదు. కంప్లెయింటు వచ్చింది. అందులోని ఆరోపణలు అబద్ధాలని రుజువయ్యేదాకా దానికి మేం విలువయిచ్చి తీరాలి...."

"ఇంతకీ ఆరోపణలు — యేమిటి?" రాజా కళ్ళు చిట్లిస్తూ ప్రశ్నించాడు.

"అతి యెక్కువ ఫీజులు గుంజుకుని మీరు ఫేక్ డిగ్రీలు ఇస్తున్నారు. తరువాత...."

రాజా నవ్వు మిత్రాకి అడ్డు తగిలింది. తీరుబడిగా కాసేపు నవ్వి, ఆపి, రాజా మిత్రా మొహంలోకి ఉల్లాసంగా చూశాడు. "అదొక్కటి చాలు; మీకు అందిన ఫిర్యాదులో అన్నీ అబద్ధాలే వుంటాయని చెప్పడానికి! నకిలీ డిగ్రీలు! మైగాడ్! ముగ్గురు మినిస్టర్లకి నేను చదువు చెప్పి—డిగ్రీలిచ్చాను. నలుగురైదుగురు ప్రిన్సిపాల్స్ కూడా నా ద్వారా డాక్టరేట్లు పొందారు. లెక్కలేనంత మంది బ్యాంక్ యెంప్లాయీస్ ఎమ్.బి.ఎ. చదివి, ఇంక్రిమెంట్లు ప్రమోషన్ లూ పొందారు. నకిలీ డిగ్రీల్ని ఈ సంస్థలన్నీ యెలా అంగీకరించాయి?""

"అదికూడా ఆలోచించాలి" మిత్రా క్లుప్తంగా అన్నాడు.

"మిస్టర్ మిత్రా, మీకు కంప్లెయింటు యిచ్చిన ఇంద్రకుమార్ ఇంద్రకుమార్ కాడు! యెవరో నాకు తెలుసు! నేను ఊహించగలను!"

"ఎవరు?" మిత్రా కంఠంలో కుతూహలం ధ్వనించింది.

"తిరపతిలో ఈమధ్య శ్రీవిద్యా ఇంటర్నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూటు వెలిసింది. మా సంస్థ పేరుకి శ్రీ తగిలించాడు; ఇమిటేషన్! అఫిలియేషన్ కోసం అతను స్టాంటన్,

న్యూయార్క్, న్యూపోర్ట్ నగరాల యూనివర్సిటీస్ కి అప్లై చేశాడు. ఆ సంగతి ఆ విశ్వవిద్యాలయాల డీన్స్ జోనాథన్, క్లిప్స్, ట్రూమన్, ఫెర్డినాండ్ వాళ్ళు రాశారు. శ్రీవిద్య గురించి అడిగారు .. ”

“ఎందుకు?” మిశ్రా ప్రశ్నించాడు.

“సౌతిండియాలో నాది ప్రముఖ విద్యాసంస్థగా రూపొందింది. నేను సూచించిన కోచింగ్ విధానం, డిగ్రీలకీ, డాక్టరేట్లకీ నేను రూపొందించిన సిఫార్సు విధానం వాళ్ళకి బాగా నచ్చాయి. సౌత్ జోన్ లో మా సంస్థ ఒక్కటే చాలని వాళ్ళందరి అభిప్రాయం! వాళ్ళ అభిప్రాయాన్ని బలపరుస్తూ శ్రీవిద్య కాలేజీకి అఫిలియేషన్ యివ్వొద్దన్నాను. అతనిది విద్య అందించే మోటివ్ కాదు! అతను స్వార్థపరుడు. అతను....”

“మీకెలా తెలుసు?”

“శ్రీ విద్యను ప్రారంభించిన గరుడాచలం అర్నెల్ల క్రితందాకా నా దగ్గర అసిస్టెంటుగా అఘోరించాడు. ఒకమ్మాయి చెల్లించిన పన్నెండువేల రూపాయల ఫీజుని గల్లంతు చేశాడు. పీకి పారేశాడు. తరవాత ఫీజు తీసుకోకుండా ఆ అమ్మాయికి డిగ్రీ ఇప్పించాననుకోండి—అది వేరే సంగతి. పీకేశాక, గరుడాచలం ఇక్కడి అనుభవం ఆధారంతో తనో సంస్థను స్థాపించి లక్షలు సంపాయించాలనుకున్నాడు....”

“అంటే మీరు లక్షలు సంపాదిస్తున్నారా?” మిశ్రా నవ్వుతూ అడిగాడు.

రాజా సిగ్గుపడుతూ నవ్వాడు. “ఇందులో దాపరికం యేమీ లేదు. నా ఆదాయం యేడాదికి లక్ష దాటుతోంది. అత్యధిక సంఖ్యలో విద్యార్థులు ఎన్ రోల్ అవుతున్నారు.

మిస్టర్ మిత్రా, నా సంస్థని చట్టబద్ధంగా నడుపుతున్నాను; చట్టబద్ధంగా టాక్స్‌లు కడుతున్నాను...."

మిత్రా కుడిచెయ్యి పైకెత్తి రాజా ఆవేశప్రవాహానికి ఆనకట్ట వేశాడు. "అదలా వుంచుదాం. గరుడాచలం."

"యస్! గరుడాచలం. హి ఈజ్ బ్లాక్! తిరపతి ప్రాంతంలో నాకు చాలామంది అభ్యర్థులున్నారు. విద్యా ఇంటర్నేషనల్ బోగస్ సంస్థ అంటూ వాడు వాళ్ళల్లో చాలామందికి బ్రెయిన్ వాష్ చేశాడు. వాళ్ళు కంగారు పడిపోయి నన్ను కల్సుకున్నారు. అక్రెడిటెడ్ యూనివర్సిటీస్ ద్వారా అసలు సిసలు అమెరికా డిగ్రీలు ఇస్తున్న నా మోటివ్‌నీ, సర్వీసునీ, నిజాయితీనీ వాళ్ళకు వివరించాననుకోండి. సో....ఆ గరుడాచలంగాడు యేదో దొంగ పేరుతో మీకు ఫిర్యాదు చేశాడు! దయచేసి దాన్ని పట్టించుకోకండి!" రాజా ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

మిత్రా చిన్నగా నవ్వాడు. "గరుడాచలం—లేకపోతే—ఇంద్రకుమార్—అతని కంప్లెయింట్‌ని నేను సీరియస్‌గా పట్టించుకోడం మీకు చాలా చాలా మంచిది!"

రాజా గుడ్లు పెళ్ళగిస్తూ ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

మిత్రా మళ్ళీ నవ్వాడు. "అతని కంప్లెయింటుని ఆధారంగా చేసుకుని మీ సంస్థని నేను క్షుణ్ణంగా పరిశీలిస్తాను. మీరు చెప్పేదంతా నిజమే అయితే—అతని ఫిర్యాదు పచ్చి అబద్ధం అని తేలుతుంది. నా 'కమిషన్' సారాంశాన్ని నేను ప్రభుత్వానికి సబ్‌మిట్ చేస్తాను. విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూటు చక్కటి సంస్థ అని నేను ముద్ర వేయడం మంచిది కాదంటారా?"

"ఎందుక్కాదు! దయచేసి ఆ పని చేయండి! ప్లీస్ డూ ఇట్!" రాజా ఉద్రేకంతో అంటూ మరో సిగ

రెట్ అందుకున్నాడు.

"మీరు ఆశేశపడుతున్నారు. నేను తేల్చడం కాదు. మీది స్వచ్ఛమైన విద్యాసంస్థ అని మీరు నిరూపించుకోవాలి!" మిశ్రా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"అఫ్‌కోర్స్...."

"సో....మీరు నాతో సహకరించాలి. మీరు...."

"ఏం చేయాలో సెలవీయండి!"

"సంస్థ స్థాపించాక, మీరు గతంలో బోగస్ డిగ్రీలు-ఇంద్రకుమార్ ఆరోపించినట్టు—ఇవ్వలేదని నిరూపించాలి. వర్తమానంలో యివ్వడంలేదనీ, భవిష్యత్తులో యివ్వబోవడం లేదనీ నిరూపించుకోవాలి! ఔనంటారా?"

"కాదనలేముగా?" రాజా ఉషారుగా అన్నాడు.

"ఇప్పటిదాకా మీ నుండీ డిగ్రీలూ, డాక్టరేట్లూ పొందిన వ్యక్తుల వివరాలన్నీ మీరు సంపూర్ణంగా నాకు అందచేయాలి. ఇప్పుడు ఎన్‌రోల్ అయినవాళ్ళ వివరాలు కూడా...."

"తప్పకుండా!"

"అలాగే యువకులెవరు యెంత ఫీజు చెల్లించిందీ కూడా...."

"అఫ్‌కోర్స్....క్షమించండి....ఆ వివరాలన్నీ మీకు దేనికి? అందరినీ, వివిధ రాష్ట్రాల్లో వున్న వ్యక్తులందరినీ మీరు కలుసుకోలేరుగా?"

"కలుసుకోలేం. అయితే అందరికీ, లేదా సెలెక్టు చేసిన కొందరికి రాస్తాం. వాళ్ళ అభిప్రాయల్ని వెల్లడించుకుంటాం. ఆ తరవాత...."

"జస్టు మోమెంట్!" రాజా అడ్డు తగిలాడు.

అదంతా టైమ్ కన్స్యూమింగ్ టాస్క్! మా సంస్థ బోగస్‌ది కాదని మీరు త్వరగా నిరూపించాలి.... మిస్టర్ మిత్రా.........మీ రిపోర్టు కాపీని మాకూ పంపుతారుగా?...."

"సహజంగా."

"అలాంటప్పుడు మీ పరిశీలన త్వరగా ముగిసిపోవాలని కోరుతున్నాను. మీ రిపోర్టుని అన్ని పేపర్లలో — ఫుల్ పేజ్ — వేసి, మా సంస్థ నిజాయితీని ప్రజలకి తెలియజేసుకుంటాను! దట్ వే, మాకూ, విద్య ద్వారా డిగ్రీలూ డాక్టరేట్లూ పొందగోరే వ్యక్తులకీ యెంతో మేలు జరుగుతుంది!"

మిత్రా చిన్నగా నవ్వాడు. "మిస్టర్ రాజా, నా రిపోర్టు మీది బోగసు సంస్థ అని తేల్చిందనుకోండి. అప్పుడు?...."

రాజా అర్థంకానట్టు చూశాడు. "అప్పుడు.... అప్పుడు.... మా సంస్థని మూసేస్తాం!"

"మీరు మూసివేయరు" మిత్రా గంభీరంగా అన్నాడు. "మేం మూయిస్తాం!"

రాజా సగర్వంగా నవ్వాడు. "ఆ అవసరం రాదు లెండి! మా సంస్థ ప్రజల్ని దోచుకోడానికి పుట్టలేదు. తహతహావున్న వాళ్ళకి విద్య చెప్పి, రీజనబుల్ ఫీజు తీసుకోడానికి జన్మించింది! మీ పరిశోధనలో మీరు యీ సత్యాన్ని గుర్తిస్తారు. మా సహకారంతో డిగ్రీలూ, ఫ్యాకల్టీలూ పొందినవాళ్ళూ, పొందే ప్రయత్నంలో వున్నవాళ్ళూ మీకు వెయ్యి నోళ్ళతో ఈ సత్యాన్ని వినిపిస్తారు!"

"అలా జరిగితే మీకే మంచిది! ఆల్ రైట్....రేపు నేను మీ ఆఫీసు విజిట్ చేస్తాను. రెండుగంటలపాటు మాత్రమే నేను రికార్డ్స్ అవీ చెకప్ చేస్తాను. నాకు అవసరమైన వివరాలు—అదే మీరు ఇందాకా చెప్పిన 'వెయ్యి నోళ్ళ' వివరాలన్నీ వున్న కాగితాల జిరాక్స్ కాపీలు శుభ్రంగా ఒక ఫైల్లో రెడీగా వుంచండి...."

"మిస్టర్ మిత్రా...." రాజా కంఠం అతనికి అడ్డు తగిలింది.

మిత్రా ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు. రెండు చేతివేళ్ళనీ ఒకటిగా చేర్చి, తయారయిన ఉయ్యాలని కాసేపు పరీక్షగా చూసుకున్నాడు రాజా. మెల్లిగా చూపుల్ని మిత్రా వేపు తిప్పాడు.

"మిస్టర్ మిత్రా....మీరు సాగించబోయే పరిశోధన మా సంస్థ రెప్యుటేషన్ని బ్రహ్మాండంగా పెంచేస్తుందని నాకు తెలుసు. మీ ఎంక్వయిరీ ఎంతత్వరగా పూర్తయితే అంత మంచిది. అంచేత....మీరు అపార్థం చేసుకోక పోతే....ఒక పని....చేద్దాం...."

పైప్లోకి పొగాకు నింపుతూ మిత్రా అతన్ని కళ్ళు చిట్లించి చూశాడు. "ఏమిటి చెప్పండి!"

"నేను సప్లై చేసే అభ్యర్థుల లిస్టులో ఏయే ఊళ్ళలో వున్నవాళ్ళని యెంతమందిని మీరు ప్రశ్నిస్తారో నాకు తెలీదు. పోస్టుద్వారా సాగితే మీ యెన్క్వయిరీ యేళ్ళ తరబడి సాగుతూనే వుంటుంది. అంచేత...."

"త్వరగా చెప్పండి; నాన్చకండి!"

"అంచేత అభ్యర్థుల్ని తమరే ప్రత్యక్షంగా కలుసుకుని...."

"అసంభవం!" మిత్రా అడ్డుతగిలాడు. "అందుక

డిపార్టుమెంటు నాకు పర్మిషన్ ఇవ్వలేదు. టి.ఏ; డి.ఏలు మంజూరు చేయలేదు!"

రాజా చిన్నగా నవ్వాడు. "నాకు తెలుసు... ఇందాకా చెప్పారుగా! మీ యెన్క్వయిరీ త్వరగా సాగేందుకు సహకరించే ఉద్దేశంలో విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూట్లు.........స్వచ్ఛందంగా టి ఏ; డి.ఏ. వగయిరా ఖర్చులకోసం పాతిక అవసరమైతే యాభై వేలు బహూకరిస్తుంది...."

మిత్రా రెప్పలు పైకెత్తి అతన్ని ఆశ్చర్యంతో చూశాడు. రాజా ప్రోత్సాహకరంగా చిరునవ్వు. సిగ్గూ రెండూ మిళితంచేసి చిరునవ్వు తయారుచేసి, ముఖానికి పులుముకున్నాడు. మిత్రా మౌనంగా జేబులోంచీ అగ్గిపెట్టె తీశాడు. పైప్‌ని పళ్ళమధ్య యిరికించి, అగ్గిపుల్ల గీశాడు. పైప్‌ని యివతలికి లాగి, పల్చగా పొగ ఊదుతూ రాజాని తదేకంగా చూశాడు.

"మిస్టర్ రాజా, మీ డబ్బుతో మీరు నన్ను ఇన్‌ఫ్లుయెన్స్ చేయలేరు!"

"మిమ్మల్ని ఇన్‌ఫ్లుయెన్స్ చేయడం నా ఉద్దేశం కాదు...."

"మీరు నాకు యివ్వాల్సింది డబ్బుకాదు; ఇన్‌ఫర్మేషన్!" మిత్రా అడ్డుతగులుతూ అన్నాడు.

"అదీ ఇస్తాను. ఇదీ తీసుకోండి!"

మిత్రా చటాలున పైకి లేచాడు. తీక్షణంగా రాజా మొహంలోకి చూశాడు. "మిస్టర్ రాజా, నేనెవరో మీకు తెలుసా?"

రాజా అర్థంకానట్టు చూశాడు. "చెప్పారుగా, ఎమ్.ఆర్.టి. ...."

"చెప్పావు. నే నెవరో కన్ఫర్మ్ చేసుకోకుండా మీరు నేను అడిగిందంతా యెందుకిస్తున్నారు?" మిత్రా ప్రశ్న టపాకాయలా పేలింది.

రాజా ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూశాడు. "జస్టు నమ్మాను...."

మిత్రా కుడిచెయ్యి కోటు జేబులోంచి ఐడెంటిటీ కార్డుని యివతలికి తీసి రాజా వొళ్ళోకి రువ్వింది. అప్రయత్నంగా రాజా దాన్ని అందుకుని చూశాడు. మెల్లిగా లేచి నిలబడ్డాడు.

"మీరు...మీరే!" అన్నాడను ఆశ్చర్యంగా.

"అఫ్కోర్స్.... నేను నేను కాకుండా మరెవరిగానో మిమ్మల్ని కలుసుకున్నా మీరు మీ సహాకారం, సహాయం—ధనసహాయం—అందించే వ్యక్తిలా అవుపిస్తున్నారు! ఎందుకు మీకీ తాపత్రయం?" మిత్రా గంభీరంగా ప్రశ్నించాడు.

"మా సంస్థమీద అభాండాలు పడకుండా చూడాలన్న తాపత్రయమే...." రాజా మెల్లిగా అన్నాడు.

"మీ తాపత్రయం మోతాదు మించి మోతాదు మించిన వేగంతో ప్రదర్శించబడింది. ఆ మోతాదు మీ మీద అనుమానాన్ని పుట్టిస్తోంది!"

"మిస్టర్ ...మిత్రా...."

"ఆల్రైట్.... నేను వెళ్తాను. రేపు మీ సంస్థని ఇన్స్పెక్ట్ చేస్తాను. నేను అడిగినవన్నీ తయారుగా వుంచండి. మీరు చెప్పేనవి....అక్కర్లేదు!"

మిత్రా గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి, గుమ్మంవైపు జోరుగా కదిలాడు. స్లో మోషన్లో రాజా సోఫాలో చతికిలబడ్డాడు. మూసుకున్న తలుపుమీదే అతని చూపులు

నాటుకుపోయాయి. మిత్రా ప్రవర్తన విచిత్రంగా అనిపి స్తోందతనికి....సాలోచనగా అతను సిగరెట్ తీశాడు. అతని మొహంమీద చిరునవ్వు ప్రత్యక్షమైంది....

4

తెల్లారగట్టే వాళ్ళ నిద్రకి భంగం కలిగిస్తున్నందుకు విచారిస్తూ అతను కాలింగ్ బెల్ బటన్ మీద చూపుడు వేలిని నొక్కి వుంచాడు. విసుగెత్తి, వేలిని తీసేశాడు. కోటుజేబులోంచి పాకెటు యివతలికి లాగి, సాలోచనగా సిగరెట్ ముట్టించాడు.

వాళ్ళు నిద్రలేచాక, తీరుబడిగా తను రావచ్చు. అయితే, ఆ సమయంలో వాళ్ళకోసం వాళ్ళూ వీళ్ళూ వస్తూంటారు. తన పనికి అంతరాయం కలుగుతుంది. ఎంత మొద్దునిద్ర పోతున్నా వాళ్ళని లేపక తప్పదు! నవ్వుకుంటూ అతను వొంగి ఎడమ చేతిలోని బ్రీఫ్ కేసుని గోడకి ఆన్చి, పైకి లేచాడు. ఎడమ చేతి బొటన వేలిని బెల్ బటన్ మీద నిర్లక్ష్యంగా అదిమాడు.

లోపలెక్కడో మోగుతున్న బజర్ శబ్దం తప్పించి మరే శబ్దమూ అతని చెవుల్ని తాకడంలేదు. పడుకునే ముందు—కాకపోతే—నిద్రకి ఉపక్రమించే ముందు వాళ్ళిద్దరూ నిద్రమాత్రలు వేసుకుంటారా?

తలుపు అటువైపున చప్పుడయింది. గంటని కత్తిలా పొడుస్తున్న వేలిని దూరంగా లాగాడతను. బ్రీఫ్ కేసుని అందుకుని, నిటారుగా నిలబడ్డాడు.

తలుపు కొద్దిగా లోపలికి లాగబడింది. అతని తల తొంగిచూసింది. వెడల్పాటి మొహం, బట్టతలా జిడ్డుతో మెరుస్తున్నాయి. ఎర్రటి కళ్ళు, ఉబ్బిన పెదవులు. అతని మొహంమీదున్న కోపం, కళ్ళలోని ఎరుపూ మాయం

కావడానికి రెండు మూడు క్షణాలు పట్టింది.

"హలో....ఓహ్....మీరా! ఎవరో అనుకున్నా...."

అతను కలవరిస్తున్నట్టు అన్నాడు.

"సాక్షాత్తుగా నేనే, మిస్టర్ రాజా!" అన్నాడతను; మిశ్రా.

"పెందరాళే వచ్చారు....ప్లీస్ కమిన్...." రాజా కంఠంలో ఆహ్వానమూ, కొద్దిగా విసుగూ ధ్వనించాయి. తలుపుని బార్లా తెరుస్తూ అతను పక్కకి జరిగాడు.

"మీ బిజినెస్ ప్రారంభమయ్యాక వస్తే మీరు చాలా ఇబ్బందిపడతారు. అందుకే పొద్దుపొడవకముందే మీ ముందు ప్రత్యక్షమయ్యాను!" మిశ్రా లోపలికి నడుస్తూ నవ్వుతూ అన్నాడు.

టేబుల్ దగ్గరగా పీపాలా నిలబడి, రాజా తన నైటుగౌన్ బెల్టుని సున్నితంగా బిగించాడు. వినాయకుడి బొజ్జచుట్టూ ఒదుగుతున్న పాములా అతని బొజ్జచుట్టూ అల్లుకుంది బెల్టు.

కుర్చీలో కూచున్న మిశ్రా బ్రీఫ్‌కేసుని టేబుల్ మీద పెట్టాడు. నవ్వుతూ రాజావేపు చూశాడు.

"మిస్టర్ మిశ్రా, ప్లీస్ రిలాక్స్....కాఫీ తయారు చేసి...."

"నెవర్ మైండ్!" మిశ్రా అతన్ని అటకాయించాడు, "మీరు యేకాంతంలో నాకు కావాలి....సిడౌన్!"

అర్థం కానట్టు చూస్తూ రాజా కుర్చీలో చతికిలబడ్డాడు. రెండుచేతుల్తో బట్టతలనీ, కళ్ళనీ, మొహాన్నీ ఒకసారి రుద్దుకున్నాడు ఇంకా ఎర్రగానే వున్న కళ్ళని ప్రశ్నార్థకాలుగా మార్చి, మిశ్రావైపు చూశాడు.

"మనం కలుసుకుని మూణ్నెల్లు దాటింది. ఇవాల్టి

దాకా, —ఐమీన్ —నిన్నటిదాకా మీ రిపోర్టు కోసం ఎదురుచూశాను...."

"నా రిపోర్టు....పోస్టుద్వారా పంపడానికి బొత్తిగా వీల్లేదు. అలాచేస్తే దాని కాపీల్ని నేను సంబంధించిన అధికార్లకి పంపాలి....అందుకే స్వయంగా వచ్చాను. నా రిపోర్టుని మొదట మీ దగ్గరే చదవడం మీకు మంచిది!" మిత్రా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"థాంక్స్! యూ ఆర్ కన్సిడరేట్! అయినా ఇంత ఆలస్యం జరుగుతుందనుకోలేదు...."

"లోకంలో మనిషి — ముఖ్యంగా మా లాంటి మనిషి—అనుకోనివి యెన్నో జరుగుతూ వుంటాయ్!" మిత్రా నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాజా తన ఏనుగు కళ్ళని చిట్లిస్తూ చూశాడు, "క్షమించాలి; మీ భావం అర్థంకాలేదు!"

మిత్రా నవ్వుతూ, ఆరిపోయి వేళ్ళమధ్యే ఇరుక్కున్న సిగరెట్‌ని నిర్లక్ష్యంగా కిందికి వదిలాడు. జేబులోంచీ పాకెటు తీశాడు.

"అప్పుడు మనం కలుసుకున్నప్పుడు మీరు పైప్ పీల్చారు...." రాజా నవ్వుతూ అన్నాడు, తన ముందున్న యాష్ట్రేని అతనివైపు జరుపుతూ.

"యస్! సందర్భాన్ని అనుసరించి నా పొగతాగే అలవాటు మారుతూ వుంటుంది!" మిత్రా నవ్వుతూ సిగరెట్‌ని పెదాలమధ్య ఇరికించాడు. వేళ్ళమధ్య వెలిగిన అగ్గిపుల్ల మంటలోకి సిగరెట్‌ని గుచ్చాడు. తల పైకెత్తి రాజావేపు అదోలా చూశాడు.

"నేను చాలా ఆలస్యంగా వచ్చానన్నారు....ఇండియాలో ఎక్కడెక్కడో వున్న మా శిష్యుల్ని కలుసో

డానికే రెణ్నెల్లు పట్టింది...."

"ఐసీ.... తరవాత రిపోర్టు తయారుచేయడానికి ఒక నెల పట్టివుంటుంది లెండి!" ఉషారుగా అంటూ రాజా సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"తరవాత .... అంటే రిపోర్టు రాయడానికి ముందే నేను అమెరికా వెళ్ళాను. పదిహేను రోజులు అక్కడే వున్నాను...."

"అమెరికా?" రాజా ఆశ్చర్యంతో అడుగగిలాడు. "మిస్టర్ మిత్రా, అమెరికా యెందుకెళ్ళారు? ప్లెషర్ ట్రిప్పా?"

"ఒకవిధంగా. ఆ ట్రిప్ నా కెంతో ప్లెషర్ యిచ్చింది!" మిత్రా నవ్వుతూ అన్నాడు. "నిజం చెప్పాలంటే అది ప్లెషర్ ట్రిప్ కాదు. డ్యూటీమీదే వెళ్ళాను!"

"ఐసీ...."

రాజా చిన్న చిన్న కళ్ళల్లో దోబూచులాడుతున్న అనుమానాన్ని మిత్రా సంతృప్తికరంగా గమనించాడు.

"యూ ప్రెటు సీ, మిస్టర్ రాజా..." మిత్రా నవ్వుతూ అన్నాడు. "అక్కడ నేను ట్రాంటన్, న్యూయార్క్, న్యూపోర్టు దగ్గరా మీరు ఉదహరించిన యూనివర్సిటీల్ని నా అధికార హోదాలో విజిట్ చేశాను...."

పెదాలదాకా తీసుకెళ్ళిన సిగరెట్ని, పెదాలమధ్య అతికించకుండా రాజా చెయ్యి అకస్మాత్తుగా సమ్మె చేసింది. కొద్దిగా తెరుచుకున్న అతని నోట్లోంచి ఎర్రటి నాలుక అవుపిస్తోంది. అతని కనుబొమలు కాకి కాళ్ళ కింద ఇరుక్కున్న రెండు గొంగళిపురుగుల్లా అస్తవ్యస్తంగా

కదిలాయి.

“మిస్టర్ రాజా, డ్యూపోర్టు సర్క్యిల్, వాషింగ్టన్ డి.సి.లో వున్న 'అమెరికన్ కౌన్సిల్ ఆన్ ఎడ్యుకేషన్' ఆఫీసుకి కూడా వెళ్ళాను. ఆ కౌన్సిల్ పనేమిటో తెలుసా?” మిత్రా ప్రశ్నిస్తూ చిరునవ్వు నవ్వాడు.

“.... చెప్పండి” రాజా అప్రయత్నంగా అన్నాడు.

“ఏ.సి.ఇ—అమెరికన్ కౌన్సిల్ ఆన్ ఎడ్యుకేషన్—అధికారం ఇస్తేగానీ అమెరికాలో ఏ యూనివర్సిటీ కూడా గవర్నమెంటు రికగ్నిషన్ ప్రభుత్వ గుర్తింపు పొందలేదు. అంటే అమెరికాలోని విద్యాసంస్థలకి, అర్హతవున్న వాటికి సక్రమమైన అధికారం—అక్రెడిటేషన్—మంజూరు చేయడం దాని పని....”

“అఫ్‌కోర్స్.... అది నాకు తెలుసు....” రాజా అడ్డు తగిలాడు.

“మీరు అఫిలియేషన్ పొందిన క్లాంటన్, న్యూయార్క్, న్యూపోర్టు దగ్గిరా అమెరికన్ యూనివర్సిటీలు అమెరికన్ కౌన్సిల్ ఆన్ ఎడ్యుకేషన్ నుండీ అక్రెడిటేషన్ పొందలేదని మీకు తెలీదా?” మిత్రా ప్రశ్నించాడు.

“వాట్! నో! అవన్నీ ఆ అధికారాన్ని పొందే వున్నాయి!” రాజా ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

“అని మీకెవరు చెప్పారు?” మిత్రా సూటిగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

“జోనాథన్, క్లీవ్స్, ట్రూమన్, ఫెర్డినాండ్—ఆయా యూనివర్సిటీల డీన్స్ మాకు రాశారు....”

“మిస్టర్ రాజా, మీరు ఒకేసారి రెండు అబద్ధాలాడుతున్నారు. నేను ఆ విశ్వవిద్యాలయాల్ని సంద

ర్శించానని చెప్పాక అయినా, కనీసం — మీరు ఒక అబద్ధం ఆడకుండా వుండివుండొచ్చు!"

"వాట్ .... వాట్ .... డూ..... యూ..... మీన్?" రాజా ఆవేశంతో అడిగాడు.

"గతంలో నేను అయిదుచుక్కల హోటల్లో కల్సుకున్నప్పుడు ఆ నలుగుర్నీ డీన్స్‌గా చెప్పారు. ఆ యూనివర్సిటీల డీన్స్ యెవరో కూడా మీకు తెలీదు! తెలిసినట్టు నటిస్తూ నాలుగు తప్పుడు పేర్లు చెప్పారు ఎందుకు?" మిత్రా గంభీరంగా ప్రశ్నించాడు.

రాజా అర్థంకానట్టు చూశాడు. అతని పెదవులు కదిలాయి.

"మేం కాంటాక్ట్ చేసినప్పుడు డీన్స్ వాళ్ళే. తరవాత కొత్తవాళ్ళు వచ్చుంటారు!"

తన వెనకనుండీ, గుమ్మం ముందునుండీ పలికిన కంఠం తనది కాదని ఆశ్చర్యంతో తెలుసుకున్న రాజా తటాలున తలతిప్పి చూశాడు.

"ఓహ్! మిసెస్ రాణీ రాజా! గుడ్ మార్నింగ్!" మిత్రా నవ్వుతూ అన్నాడు.

పల్చటి నైటీలో భారీగా నుంచున్న రాణీ అతన్ని రెప్పవేయకుండా చూస్తోంది. ఆమె బాబ్డ్ హెయిర్ని తలగడ చెల్లాచెదరు చేసినట్టుంది. కళ్ళూ పెదవులూ ఉబ్బినట్టున్నాయి. ఆ నైటీకీ ఆమెకూ మధ్య మరేవిధమైన నూలుపోగూ లేదని మిత్రా చిరునవ్వుతో గుర్తించాడు.

"డార్లింగ్ .... దిసీజ్ మిస్టర్ మిత్రా ...." రాజా పరిచయం ప్రారంభించాడు.

"తెలుసు!" రాణీ అతనికి అడ్డుతగిలి, అవులిస్తూ

వొళ్ళు విరుచుకుంది. వదులు వదులుగా పల్చటి గుడ్డలో మూటకట్టిన మాంసంలా ఆమె శరీరం నైటీ వెనక కదిలింది. మిత్రా చిరునవ్వుతో చూస్తూ సిగరెట్ పీకని యాష్‌ట్రేలో నొక్కాడు.

"మీ సంస్థ జన్మించక ముందు అయిదారేళ్ళనుంచే ఇప్పుడున్న వ్యక్తులు డీన్స్‌గా వున్నారు!" మిత్రా కంఠం విని రాజా ఉలిక్కిపడ్డాడు.

"అసంభవం!"

"తెలివితేటలూ, లౌక్యం — వుంటే ఈ లోకంలో అసంభవం యేదీ లేదని మీరు మీ సంస్థద్వారా నిరూపించారు!" మిత్రా నవ్వుతూ అన్నాడు.

"మీ అర్థం?"

"ఇందాకా మీరు ఒకేసారి రెండు అబద్ధాలాడారని నేనన్నాను. మీ అమెరికన్ యూనివర్సిటీల డీన్స్ పేర్లు తప్పుగా చెప్పారు. అది ఒకటి. ఇక రెండోది: అక్రెడిటేషన్ గురించి వాళ్ళు మీకు రాశారన్నారు. ఇండియాలో వున్న ఈ విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ గురించి ఆ యూనివర్సిటీలేవీ ఇంతవరకూ వినలేదు!"

"వాట్ డూ యూ మీన్? ఆ విశ్వవిద్యాలయాల అఫిలియేషన్ మాకుంది!" రాజా వుద్రేకంతో అరిచాడు.

"డోంట్ ఆర్గ్యూ!" మిత్రా కంఠం హెచ్చిస్తూ అన్నాడు. "నాతో వాదులాటకి దిగితే బాధపడతారు!"

"మిస్టర్ మిత్రా...."

"అమెరికన్ యూనివర్సిటీల డీన్‌లు యెవరో తెలుసుకునేంత ఇంగితం, అవసరం మీ శిష్యుల్లో యెవరికీ లేకపోయింది. వాళ్ళకి కావాల్సిన డిగ్రీలు మీరు పంచేస్తూ

న్నారు. వాళ్ళకి అది చాలు! అంచేత ఫ్లిప్పులూ, ట్రూమన్లూ అంటూ నోటికి వచ్చిన పేర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. బాగా ప్రాక్టీస్ చేసిన ఆ పేర్లనే రెండు చేతుల్తో — లేకపోతే — నాలుగు చేతుల్తో సర్టిఫికెట్ల మీద బరికేస్తున్నారు!" మిత్రా ఆగి ఇద్దర్నీ కలయజూశాడు.

ఇద్దరూ రెప్పలువేయని నాలుగు కళ్ళతో అతన్నే చూస్తున్నారు. రెండు క్షణాల తర్వాత ఇద్దరి తలలూ, ఇద్దరివైపూ తిరిగాయి. ధ్వనిలేని భాషలో ఇద్దరూ అందజేసుకుంటున్న సందేశాలూ, వ్యక్తం చేసుకుంటున్న సందేహాలూ మిత్రా చెవులకి స్పష్టంగా, బిగ్గరగా వినిపిస్తున్నాయ్."

"మిస్టర్ రాజా...."

రాజా ఉలిక్కిపడి తలతిప్పి మిత్రావైపు చూశాడు.

"ముందట నా రిపోర్టు సారాంశాన్ని మీకు వినిపిస్తాను. తరవాత చదువుకోవడానికి ఇస్తాను....." అంటూ మిత్రా కుర్చీలో వెనక్కి వాలాడు.

"గతంలో నీ దగ్గర పనిచేసిన తిరపతి గరుడాచలాన్ని కల్సుకున్నాను. నీ ద్వారా డిగ్రీలు పొందిన పెద్దల్నీ, పిల్లల్నీ చాలామందిని కల్సుకున్నాను. వాళ్ళందరి డిగ్రీల ఫోటోకాపీలూ తీసుకున్నాను. వాటితో పోల్చిచూడాలని ప్రింటన్, న్యూయార్క్, న్యూపోర్టు, ఫిస్కో — వర్సిటీలు జారీచేసే డిగ్రీల ఫోటోకాపీల్నీ తీసుకువచ్చాను. ఆ విద్యాలయాల ఉన్నతస్థాయి అధికార్లు ఇచ్చిన స్టేట్మెంట్సూ తెచ్చాను...."

"ఎన్నో తెచ్చినట్టున్నారు! ఇంతకీ మీరనేదేమిటి?" తనని ఉన్నట్టుండి ఏకవచనంతో పలకరిస్తున్న మిత్రాని

కొరకొరా చూస్తూ రాజా దబాయించాడు.

"నువ్వు అమెరికన్ కరెక్షన్ పేరుతో బోగస్ డిగ్రీలు ఇస్తూ లక్షలక్షలు సంపాయిస్తున్నావ్. డిగ్రీలు, డాక్టరేట్లూ కావాలనే ఆశాజీవులకి దొంగ సంతకాలతో దొంగ 'చదువు కొలతలు' అందిస్తున్నావ్...."

"నాన్ సెన్స్!"

"బడికి వెళ్ళే పనిలేదు. పాఠాలు వల్లించే అవసరం అసలేలేదు. డబ్బు కట్టివెళ్ళు డిగ్రీ పట్టుకెళ్ళు—అంటూ చక్కటి వ్యాపారం చేస్తున్నావ్...."

"యూ ఆర్ రాంగ్....యూ ఆర్....యూ ఆర్. మీరు ఒక విశ్వవిఖ్యాత విద్యాసంస్థమీద అభాండాలు వేస్తున్నారు. నేను తలచుకుంటే మీమీద కోట్ల రూపాయలకు పరువునష్టం దావా వేస్తాను!" రాజా హుంకరించాడు.

"యస్! అదే సరైన పని! డార్లింగ్ లెట్ హిమ్ షూట్ హిస్ మౌత్!" రాణీ భద్రకాళిలా అరిచింది.

మిత్రా పకపక నవ్వాడు. "నువ్వు అంతకు తెగించినవాడివే అని నాకు తెలుసు. స్థానిక ఎమ్.ఆర్.టి.పి.సి. డైరెక్టర్ జనరల్ మీద అయిదువందలకి పరువు నష్టం దావా వేశావుగా?"

రాజా ఉరుముతూ చూశాడు. ఏదో అరవబోయి తనని అదుపులో పెట్టుకున్నాడు "మిస్టర్ మిత్రా...."

"ఆ పేరు మరిచిపో...."

"వాట్?" రాజా ఆశ్చర్యంతో అన్నాడు.

"నేను మిత్రుణ్ని కాను; నీ శత్రువుని!"

"వాట్? హూ....ఎవరు మీరు?"

అతను కుర్చీలో వెనక్కివాలి సిగరెట్ వెలిగించాడు.

పొగ ఊదుతూ రాజావైపు తెల్లటి పళ్ళు చూపించాడు.

"పేరు శివరామ్...."

"హూ? వాట్? మీరు....నువ్వు...."

"అయామ్ శివరామ్."

5

"శివరామ్...." రాజా సాలోచనగా అన్నాడు. "ఎవర్నువ్వు?"

"అప్పుడు నేనెవరో సరిగ్గా తెలుసుకోకుండా నీ కథంతా చెప్పావ్; ఇప్పుడూ నేనెవరో సరిగ్గా తెలుసుకోకుండా నా కథ చెప్పమంటావ్!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"నాన్ సెన్స్! చెప్పు! ఎవర్నువ్వు?"

"అర్నెల్లక్రితం నీ దగ్గర ఎమ్.బి.ఏ.కి సుంకం నలభై అయిదు వేలు చెల్లించిన సాగరికకూ, ఎమ్.బి.బి.ఎస్. కోసం చాలా పెద్ద మొత్తం చదివించిన గిరికకూ సంబంధించినవాణ్ని!"

"సాగరిక....గిరిక....వాళ్ళెవరు?"

"ఇద్దరూ ఒక్కరే!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"వాట్! ఐ ఉయ్....కాంట్ బిలీవ్!" రాణీ అరిచింది.

"డోంట్ బిలీవ్ రాణీ జీ!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. తన చూపుల్ని రాజావైపు తిప్పాడు.

"సాగరికకి నువ్వు అందించిన,—అర్నెల్లలో ఆమెని ఎమ్.ఏ.లిట్ గా, ఎమ్.బి.ఏ.గా పోతపోస్తూ అందించిన క్లాంటన్ యూనివర్సిటీ కాగితాల్ని తీసుకెళ్ళి అమెరికాలో అసలు వ్యక్తులకు చూపించాను. నీ కథంతా వాళ్ళందరికీ సాక్ష్యాధారాలతో వివరంగా అందజేస్తానని

వాగ్దానం చేసి, వాళ్ళ స్టేట్‌మెంట్స్ తీసుకుని చక్కా వచ్చాను. ఇండియాలో కూడా చాలామందిని మిత్రా అవతారంలో కలిశాను. నీ మోసం వాళ్ళకి వివరించాను. నా ఆధ్వర్యంలో వాళ్ళల్లో చాలామంది నీ బతుకుని కోర్టులో ఉతికి ఆరేయడానికి తయారుగా వున్నారు."

"నో!" రాజా ఘీంకరించాడు.

"నీ తుక్కు కాగితాలద్వారా ఇంక్రిమెంట్లూ, చివరికి ప్రమోషన్‌లూ సంపాయించుకున్న కొంతమంది బ్యాంక్ వాలాలు నాతో సహకరించనిమాట కూడా నిజమే! అయినా వాళ్ళ సహకారంతో మనకి పనిలేదు...."

"మిత్రా....శివరాం....ఇదంతా, ఇదంతా యెందుకు చేశావ్? ఇంతకీ నువ్వెవరు?"

"ఎవరికీ పీసమెత్తు శ్రమలేకుండా చదువు చెప్పించే నీనుండీ చదివింపులు స్వీకరించేవాణ్ని!" శివరాం సగర్వంగా అన్నాడు.

రాజా నోరు చిన్న గుహలా తెరుచుకునే వుండిపోయింది. రాణీ మెల్లిగా బుట్టబొమ్మలా కదిలింది. కుర్చీ దగ్గరగా నిలబడ్డ ఆమె చెయ్యి రాజా భుజంమీద వాలింది. ఆమె కళ్ళు శివరాం మొహంమీదే తాపడం అయిపోయాయి.

"ఈ మధ్య మన ప్రభుత్వం ఒక ప్రకటన విడుదల చేసింది. అనారోగ్యం రాజ్యంచేస్తున్న మనదేశంలో యేడు లక్షలమంది నకిలీ డాక్టర్లున్నారని ప్రభుత్వం లెక్క తేల్చింది. ఈ యేడులక్షల మందిలో కొన్ని వేల మందినైనా నువ్వు డాక్టర్లుగా తయారుచేసి వుంటావ్!"

"వేలు....కాదు....వందలు....,కాదు....పదులు...." రాజా తడబడుతూ అన్నాడు.

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "నాకు సప్లై చేసిన వివరాలు అసంపూర్ణంగా వున్నాయని ఆ రోజే నాకు తెలుసు. ఏమీ యెరగని ఆఫీసర్లా ఆ రోజు వెళ్ళిపోయాను. కానీ, రాజాసాబ్, నీ గురించి నేను పూర్తిగా కనిపెట్టాను...."

"ఇ....ఇ....ఇంతకీ నీకేం కావాలి?" రాజా కంఠం అతని ప్రయత్నం లేకుండానే వణికింది.

"ఎమ్.బి.బి.యస్. బహూకరించడానికి అభ్యర్థుల నుండే నువ్వు యెంత తీసుకున్నావ్?"

"దటీజ్ నన్నాఫ్ యువర్ బిజినెస్!" రాణీ కీచుగా అరిచింది.

యజమాని తరఫున గుర్రుమనే జాతికుక్కలా వున్న రాణీని శివరాం చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"నాకు ఎంత తెలుసో, నేను ఏం చేయాలనుకుంటున్నానో, ఎందుకు చేయాలనుకుంటున్నానో, ఎలా చేయాలనుకుంటున్నానో పూర్తిగా తెలుసుకోకపోతే—వెనకటికి శత్రువులు చుట్టుముట్టిన కోటలో ఇరుక్కుపోయి చివరికి ఆత్మహత్య చేసుకున్న యెవరో రాజారాణీల్లాగా మీరిద్దరూ ఒకే తాడుకి ఇరువైపులా వేళ్ళాడుతూ ప్రాణాలు వదుల్తారు!"

"రాణీ డార్లింగ్....కాస్సేపు నువ్వూరుకో!" రాజా శివరాంవైపే చూస్తూ భార్యని వారించాడు. అంతా చెప్పమన్నట్టు అతని కళ్ళు భావాన్ని మార్చాయి.

"ఇందాకే కొంత చెప్పాను. ఇప్పుడు ఇంకొంచెం చెప్తాను. నువ్వు తయారుచేసిన నకిలీ డాక్టర్లలో ఏడుగుర్ని ఈ తెలుగు గడ్డమీద, రెండే రెండు చిన్న టౌన్స్‌లో గుర్తించాను. రోగుల్ని చంపడంలో కేవలం

అబార్షన్లుచేసి తరవాత తరవాత పిల్లలు పుట్టకుండా ఆడవాళ్ళ గర్భాశయాల్ని తయారుచేయడంలో, ఇంకా క్షన్ చేసి, సర్టిఫికెట్ తెప్పించడంలో రికార్డు సృష్టించారు వీళ్ళంతా. అయినా వాళ్ళకి వైద్యం తెలీదని ప్రజలకి తెలీదు. ఎమ్.బి.బి.ఎస్. బోర్డు ప్రజల కళ్ళని పొరలా కప్పేసింది. ఈ ఏడుగురు వైద్యులద్వారా సర్వనాశనం అయిపోయిన అమాయకుల్ని కొంతమందిని పట్టాను. వాళ్ళందరి తరఫునా ఖర్చులు నేనే భరిస్తాను. వాళ్ళు ఆ డాక్టర్లమీద దారుణమైన కేసులు బనాయిస్తాను.”

“ఐ డోంట్ కేర్! ఎవడో యువకుడిమీదో కేసు పెడితే నాకేం భయం? గో అహెడ్!” రాజా హుందాగా అన్నాడు.

“కోర్టులో నిగ్గు తేలిపోతుంది. వాళ్ళవి నకిలీ సర్టిఫికెట్లన్న విషయాన్ని అక్కడ ప్రతిపాదిస్తాం. ఎవడు, యువకుడిమీదో బనాయించిన కేసు కనిపించని గొలుసులా సాగి, నీ మెడని చుట్టి నిన్ను కోర్టుకి ఈడుస్తుంది. విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ద్వారా నకిలీ డాక్టర్లని దేశానికి సప్లై చేసిన నిన్ను....”

“స్టాప్! స్టాప్ ది నాన్‌సెన్స్!” రాజా అరిచాడు.

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. “ఏయే అమెరికన్ వర్సిటీల పేరుతో యువకులకి ఏయే డిగ్రీలు పంచిపెట్టావో నేను కంఠస్థం చేశాను. సర్టిఫికెట్ల కాపీలూ, పొందినవాళ్ళ పూర్తి వివరాలూ చక్కగా తయారుచేసి, నా వాగ్దానం ప్రకారం ఆయా వర్సిటీలకి సప్లై చేస్తాను. న్యూయార్క్. బోస్టన్, న్యూపోర్టు. ఫ్రీపోర్ట్—అన్నీ కలిసి మూకుమ్మడిగా నీ సంస్థమీద పకడ్బందీగా,

అమెరికన్ కేసు—ఇండియన్ కాదు — బనాయిస్తారు. అప్పుడు నువ్వూ, నీ రాణీ గాలిలో ఎగురుతూ అమెరికాకి వెళ్ళి కోర్టుపని చూసుకుని, అమెరికా ట్రిప్‌ని చాలా పార్లు ఎంజాయ్ చేస్తారు...."

"శివరాం...."

"ఇంతా చెప్పాలి; నువ్వు వినాలి!" శివరాం అతన్ని నిర్లక్ష్యంచేస్తూ అన్నాడు. "ఒకవైపున ఇదంతా జరుగుతూ వుంటే మరోవైపున నీ దేశసేవ గురించి పల్లె పల్లెలూ; వీధి వీధులూ, వాడవాడలా దండోరా వేయిస్తాను. నీ కథంతా వివరంగా వున్న నా రిసెర్చి ఫైల్ కాపీల్ని ఇండియాలోని అన్ని భాషల పత్రికలలకీ సప్లై చేస్తాను. 'విద్యా ఇంటర్నేషనల్'ద్వారా డిగ్రీలూ డాక్టరేట్లూ తేరగా సంపాయించుకున్న మన సోదరులంతా గగ్గోలెత్తిపోతారు. విద్యా ఇంటర్నేషనల్ జారీ చేసిన డిగ్రీలన్నీ బోగస్‌వనీ వాటన్నింటినీ రద్దుచేస్తున్నామనీ ప్రభుత్వం అనౌన్స్ చేసేలా చూస్తాను...."

"నో....యూ...."

"అది చాలా కష్టం అని నీకు తెలుసు. నీద్వారా డాక్టరేట్లూ పోస్టుగ్రాడ్యుయేట్ ఫ్యాకల్టీలూ పొందిన ముగ్గురు మినిస్టర్ కేంద్రంలో వున్నారు. వాళ్ళని స్వయంగా కల్సుకుంటాను....ఆ తరవాత యేం జరుగుతుందో నీకు తెలుసు!" శివరాం అగ్గి సిగరెట్ వెలిగించాడు.

రాజా బట్టలలా, మొహం పూర్తిగా చెమటతో తడిసిపోయాయి. అలవాటుకి విరుద్ధంగా అయిదుగంటలకే నిద్రలేచిన అతనికి జరుగుతోందంతా కలలాగే వున్నట్టుంది. అతని భుజమ్మీదున్న రాణీ కొద్దిగా కదుల

తోంది. ఆమె చర్మంలోంచీ ఊరుతున్న చెమట పల్చటి సైటీని ఆకర్షణీయమైన ప్రదేశాల్లో అతికిస్తోంది.

శివరాం మళ్ళీ ప్రారంభించాడు. "బొంబాయి జె.జె. హాస్పిటల్లో మృతిచెందిన రోగుల విషయంలో పరిశీలన సాగించి, 'కమిషన్ రిపోర్టు' తయారుచేసి, మహారాష్ట్రలో గందరగోళం సృష్టించిన జస్టిస్ లెంటిన్‌లాంటి చాకుతో 'కమిషన్' నియమించమని నేను మన డాక్టర్ కేబినెట్ మంత్రులద్వారా ప్రభుత్వానికి సలహా ఇస్తాను. కమిషన్ విచారణ పూర్తయ్యేసరికి....నీ చరిత్ర...."

ఉలిక్కిపడి శివరామ్ ఆపేశాడు. రెండు పిడికిళ్ళతో టేబుల్‌ని బాదిన రాజా మొహంలోకి ఆశ్చర్యంతో చూశాడు. రాజా మొహం మండుతున్న కుంపటిలా వుంది. ఇంకా బిగించేవున్న రెండు పిడికిళ్ళనూ రాజా పైకెత్తాడు. ఎన్నో. ఎన్నెన్నో ఆలోచనలు అతని జిడ్డు మొహంమీద కలగాపులగంగా ప్రత్యక్షమవుతున్నాయి. బరువుగా, పొడుగ్గా, బిగ్గరగా నిట్టూరుస్తూ రాజా తనలోని ఆవేశాన్నీ, ఆగ్రహాన్నీ, కంగారునీ ఇవతలికి తరిమేశాడు. అతని పిడికిళ్ళు వదులు అయ్యాయి. చేతులు మెల్లిగా టేబుల్‌మీదికి వాలాయి. తల, పక్కనే లావుపాటి ఫ్రెంచ్ రబ్బరుబొమ్మలా నించున్న రాణీవేపు తిరిగింది.

"డియర్....మనకీ, మిస్టర్ శివరామ్‌కీ వేడి వేడి కాఫీ—తయారుచేసి పట్రా. బుర్ర మొద్దుబారి పోయింది!"

రాజా కంఠంలో యింకా ప్రవేశించని వణుకు శివరామ్‌కి ఆశ్చర్యం కలిగించింది. రాణీ స్వప్నచారిలా కదిలి, కర్టెన్ వెనక అదృశ్యమైంది. పంక్చర్ అయిన

సైకిల్ ట్యూబ్ లా ధ్వనించిన రాజా నిట్టూర్పు శివరామ్ చూపుల్ని అతనివైపు లాగింది.

“మిస్టర్ శివరామ్, మీరు చాలా తెలుసుకున్నారు. అయితే ఆ తెలుసుకోడానికి కారణమైన ఆధారం— యేదైనా కానీ—పచ్చి అబద్ధం. ఆధారం అబద్ధమైనప్పుడు దానిమీద నిర్మించిన సిద్ధాంతం నిజంకాదు! నిజం కాలేదు! అంచేత ....”

“అలాగా!”

“అంచేత, మీరు కనిపెట్టిందాన్నంతా అట్టే సీరియసుగా తీసుకోకండి....”

“అలాగా!”

“మిస్టర్ శివరామ్, పొద్దుటే నిద్రమొహంలో అట్టే సార్లు గుయోగ తాళిని తట్టుకోడం నాకు యిష్టంలేదు!” రాజా హుందాగా అన్నాడు.

“అలాగా?” శివరామ్ సీరియసుగా అడిగాడు.

ఏదో చెప్పబోయిన రాజాకి రాణీ రాక అంతరాయం కలిగించింది. భర్త దగ్గరగా వున్న మరో టేబుల్ మీద ట్రేని పెట్టి, ఆమె రెండు చేతుల్తో రెండు కప్పుల్ని అందుకుంది. ఒక కప్పుని రాజాకు అందిస్తూ యెడంచేతి లోని కప్పుని తన దగ్గరగా టేబుల్ మీద పెట్టుకుంది. రెండు చేతుల్తో ట్రే పట్టుకొని శివరామ్ దగ్గరగా నడిచింది. ట్రేని అతనిముందు పెట్టి వెనక్కి తిరిగింది. లావుపాటి పోకెట్ సైజ్ నవలకి అతికించిన లామినేషన్ లా ఆమెని అంటిపెట్టుకున్న నైటీని శివరామ్ చిరునవ్వు నవ్వుతూ చూశాడు.

“కాఫీ తీసుకోండి!” రాజా అన్నాడు.

కాఫీ చప్పరిస్తున్న అతన్ని, రాణీని చిరునవ్వుతో

చూస్తూ శివరామ్ సిగరెట్ వెలిగించాడు. మెల్లిగా పైకి లేచి కాఫీకప్పు రింగులో వేలిని దూర్చాడు. కప్పు పైకెత్తి రాజా వేపు కదిలాడు. నోటిదగ్గర్నుంచీ కప్పుని దూరంగా లాగి, రాజా దగ్గరగా నించున్న శివరామ్ ముఖంలోకి చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"రాజాసాబ్, అయామ్ సారీ ఫర్ యూ...." శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాజా అర్థంకానట్లు చూస్తూ నోరు తెరిచాడు.

"పొద్దుటే కప్పుడు కాఫీ మింగడం వాడి అలవాటు లేదు...." అంటూ శివరామ్ మెల్లిగా తన కప్పులోని కాఫీని రాజా కప్పులోకి సగంపైగా వొంపాడు. కప్పు పట్టుకున్న రాజా చెయ్యి కొద్దిగా వణకడం శివరామ్ చూపుల్నుంచీ తప్పించుకోలేకపోయింది.

అసంకల్పితంగా రాజా కప్పుని టేబుల్ మీద పెట్టేశాడు. శివరామ్ అతన్ని నవ్వుతూ చూశాడు.

"త్వరగా కాఫీ ముగించు; సిగరెట్ ముట్టించు. వ్యవహారం ఫైనలైజ్ చేద్దాం!"

రాణీ అదరాబాదరా వాళ్ళ దగ్గరగా వచ్చింది. "డార్లింగ్....అంత కాఫీ తాగలేవనుకుంటాను...."

రాజా మౌనంగా అవునన్నట్టు గుండు ఆడించాడు.

"ఫర్వాలేదు. రాజా డల్‌గా అవుపిస్తున్నాడు. కాఫీ అతనిలోకి ఉషారెక్కిస్తుంది. ఇప్పుడతను ఉషారుగా వుండాలి!" శివరామ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాణీ చిరునవ్వుతో చూసింది. "నో మిస్టర్ శివ్రామ్! మీ కాఫీలో పంచదార వేశాను. రాజాకి డయాబిటీస్ వుంది. పంచదార పనికిరాదు!"

రాజా కప్పుని అందుకోబోతున్న తొండంలాంటి రాణీ

చేతిని శివరామ్ అటాలున పట్టుకున్నాడు. రాణీ కంగారుగా చూసింది. శివరామ్ యెగతాళిగా నవ్వాడు.

"నా కాఫీలో పంచదార కాదు; పొటాషియం సైనైడో, వోవర్ డోస్ నిద్రమాత్రలో కలిపావ్!" శివరామ్ కంఠం ఖంగుమంది.

"మిస్టర్ శివ్...."

"షటప్!" శివరామ్ హుంకరించాడు. "ఐచ్! గార్డినలో, గరళమో అందులో కలపలేదని నీ మొగుడో నువ్వో తాగి నిరూపించండి!"

అప్రయత్నంగా రాణీ రాజా మొహాలు చూసుకున్నారు. శివరాం చెమటతో జిగటగా వున్న రాణీ చేతిని వదిలేశాడు. కాఫీకప్పుని టేబుల్ మీద కుక్కాడు. వెళ్ళి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. కంగారుగా తనవేపు చూస్తున్న ఇద్దర్నీ తీక్షణంగా చూశాడు.

"శివరాం....పొద్దుటే ఆతిథ్యం ఇస్తున్న మమ్మల్ని అవమానిస్తున్నావ్!" రాజా కసిగా అన్నాడు.

"అవమానించడం కాదు; అపరాధం విధిస్తాను!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

"వాట్ . "

"నోర్మూయ్!" శివరాం కంఠం రాజాని ఉలిక్కిపడేలా చేసింది. "నీ కథంతా నా కోటుజేబుల్లో, బ్రీఫ్ కేసుల్లో దాక్కుందనుకున్నావ్! నీ కథ జిరాక్స్ కాపీలు చాలా చేతుల్లో వుంది. నేను ఆజ్ఞాపిస్తే కానీ ఆ కాపీలు మరో చేతికి మారవు. నేను ఆజ్ఞాపిస్తేగానీ పదకొండు గంటలకి అధికార్ల చేతుల్లోకి వెళ్ళకుండా ఆగవు!"

"నో!" రాజా అరిచాడు.

"నీ రాణీమీద ఒట్టు....!" శివరామ్ నవ్వుతూ

అన్నాడు.

రాజా గుడ్లు మిటకరించాడు. రాణీ భర్త మొహం లోకి మార్చి మార్చి చూసింది.

"డార్లింగ్, మొరిగే కుక్కకి బిస్కట్ గిరా టేయ్!" రాణీ కంఠం ఓటమితో, కసితో కత్తిలా పదు నెక్కింది.

"మంచి నిర్ణయం!" శివరాం నవ్వాడు.

టేబుల్ మీదున్న రాజా చేతులు మళ్ళీ పిడికిళ్ళుగా బిగుసుకున్నాయి. తల కొద్దిగా తిప్పి భార్యవేపు అదోలా చూశాడతను. నిమిషంపాటు రాణీతో కళ్ళ భాషలో సంప్రదించిన రాజా, చివరికి నిట్టూర్చి శివరాంవైపు చూశాడు.

"ఆల్ రైట్ .... నీకు యేంకావాలి?" నినాదాలు అరిచీ అరిచీ పూర్తిగా పాడయిపోయిన కంఠంలా జీరగా ధ్వనించిందతని కంఠం.

"ఇందాక ఒక ప్రశ్న అడిగాను. సమాధానం చెప్ప కుండా నీ రాణీ కత్తి అడ్డం పెట్టింది. యం.బి.బి.యస్. కాగితానికి నువ్వు చార్జ్ చేసే మొత్తం ఎంత?" శివరాం ప్రశ్నించాడు.

"వివరాల్లో అంతా ఇచ్చాను. రెండు లక్షలని నీకు తెలుసు ...."

"నాకు ఇంకా తెలుసు! రెండులక్షలు రసీదు మొత్తం. రసీదులోకీ, లెక్కల్లోకీ యెక్కకుండా నువ్వు మరో రెండో, మూడో, నాలుగో గుంజుకుంటావనీ నాకు తెలుసు. గిరికని డాక్టర్ కోర్స్‌కి నీ దగ్గరకు పంపింది నేనే అని మరిచిపోతున్నావ్!" శివరాం నవ్వుతూ ఆగాడు.

రాజా మెల్లిగా గుటకలు మింగాడు. "అది....అ

మొత్తం ...మనిషినిబట్టి మారుతూ వుంటుంది....సరాసరి.... రెండు ..."

"సరాసరి....మూడు అనుకుందాం....రాజా సాబ్.... ఆ రేటున నాకు పదిహేను ఎం.బి.బి.యస్. కాగితాలూ, ఇరవై ఎం.బి.ఏ. ఎం.ఏ. కాగితాలూ ...కావాలి...."

"ఆర్ యూ....ఆర్ యూ సీరియస్?" రాజా నమ్మలేనట్టు చూస్తూ అడ్డు తగిలాడు.

"మీ యిద్దరిమీదా ఒట్టు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. "సో ఆ మొత్తం కాగితాలకి యెంతవుతుంది? రెండింటికీ కలిపి నువ్వు సాగరిక దగ్గర నలభైఅయిదు వేలు వసూలు చేశావు. సులువుగా వుంటుంది; యాభై చొప్పున లెక్క పెట్టు!"

రాజా అయోమయంగా చూశాడు. రాణీ ప్రపంచంలోని సరికొత్త వింతను చూస్తున్నట్టు శివరాంనే చూస్తోంది. రాజా చివరకి గొంతు పెగల్చుకున్నాడు.

"శివరాం....లెక్క లెందుకు? ఆర్నెల్లలో అవన్నీ నీకు అందిస్తాను. ఏయే పేర్లతో కావాలో చెప్పు...."

రాణీ అతని మాటని అండర్‌లైన్ చేస్తున్నట్టు బుర్రని ఆవేశంతో ఊపుతూ వుండిపోయింది.

"ఆర్నెల్ల వ్యవధి లేదు. పదిరోజుల్లోగా నా పని పూర్తికావాలి!" శివరాం సీరియసుగా అన్నాడు. "లెక్కలెందుకన్నావ్. లెక్కలు కావాలి. ఎంత?"

"ఇట్ కమ్స్ టూ అరౌండ్....సిక్స్టీ...అరవై లక్షలు...." రాణీ కల్పించుకుంది.

శివరాం ఆమెను నవ్వుతూ చూశాడు. "రాణీ బెహన్, ముందు నువ్వు విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ద్వారా ఓ పెద్ద ఫ్యాకల్టీ సంపాయించుకో!"

రాణి మొహం కందగడ్డలా అయింది. శివరాం ప్రశ్నార్థకంగా రాజా మొహంలోకి చూశాడు.

"అంతే కాదు; డెభై...." రాజా గొణుక్కుంటున్నట్టు అన్నాడు.

"కరెక్ట్! డెభైంతులు. ప్లస్...."

"అంతికంటే ఎక్కువ అవదు. ఏ పేర్లతో కావాలో చెప్పు. రాణీ, టేక్ డౌన్, డార్లింగ్!" రాజా అరుస్తూ అన్నాడు.

కదలడానికి ప్రయత్నించిన రాణిని శివరాం కంఠం ఆపేసింది.

"పేర్లూ ఊర్లూ అవసరంలేదు."

రాజా అయోమయంగా చూశాడు. క్షణంలో అర్థమైనట్టు చిన్నగా నవ్వాడు. ఉషారుగా సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగ ఊదుతూ శివరాంవైపు ఉల్లాసంగా చూశాడు.

"అర్థమైంది శివరాం. నీకు బ్లాంక్ సర్టిఫికెట్స్ కావాలి. అభ్యర్థుల పేర్లు తప్ప తతిమ్మావన్నీ, సంతకాలూ—వగైరా చేసెయ్యాలి. వాటిని నువ్వేం చేస్తావో ఊహించుకోగలను శివరాం!" రాజా కంఠంలో గర్వం, తెలివీ జోడుగంటల్లా ధ్వనించాయి.

శివరాం అమాయకంగా చూశాడు. "ఏం చేస్తాను?...."

రాజా చిన్నగా నవ్వాడు. "డెభైఅంతుల విలువకి నా దగ్గర సంపాదించిన సర్టిఫికెట్లని—కోటి రూపాయలకి వాళ్ళకీ వీళ్ళకీ అమ్ముకుంటావ్. కొన్నవాడి పేరు రాని సర్టిఫికెటుకి పూర్తిరూపం ఇస్తావ్!"

శివరాం కనుబొమలు విల్లులా కదిలాయి. అబ్బురంగా

రాజాని చూస్తూ అతను జేబులోంచి సిగరెట్ తీశాడు.

"డార్లింగ్....హి ఈజ్ స్మార్ట్!" రాణీ కంఠం రాజాను చక్కిలిగింతలు పెట్టింది.

నవ్వాపి రాజా శివరాం కళ్ళల్లోకి అదోలా చూశాడు. అతని పెదవులు కదిలాయి. "యస్ డియర్....యూ ఆర్ రైట్....హి ఈజ్ స్మార్ట్!"

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "ఎస్ రాజా, అయామ్! నేను తెలివయినవాణ్నే! నాది తెలివి; నీది దొంగ తెలివి...."

"వాట్ డూ యూ మీన్?" రాజా ఆశ్చర్యంతో చాడు.

"బ్లాంక్ చెక్కుల్లాగా బ్లాంక్ సర్టిఫికెట్లు తీసుకుని, నువ్వూ, నీ రాణీ ఫోర్జ్ చేసిన సంతకాల్తో వాటికి ప్రాణం పోసి, కొనేవాళ్ళ పేర్లు రాసి అమ్మి సొమ్ము చేసుకొనే చవకబారు వ్యాపారం నేను చేయను!" శివరాం గంభీరంగా అన్నాడు.

"అయితే అన్ని సర్టిఫికెట్లు నీ కెందుకు?"

"సర్టిఫికెట్లు నాకెందుకు? సర్టిఫికెట్ల విలువ కావాలి నాకు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాజా, రాణీ నోళ్ళు వెళ్ళబెట్టి ఆశ్చర్యంగా చూశారు.

"ఇందాకా నేను తీసుకొన్న సర్టిఫికెట్లకి—నీ రేటు ప్రకారం—విలువ డెభై లక్షలవుతున్నది. దానికి అపరాధం కలిపితే డెబ్భైఅయిదవుతుంది...."

"అపరాధం....అదేమిటి?" రాజా నివ్వెరపోతూ అడిగాడు.

"నువ్వూ నీ పెళ్ళాం కళ్ళతో మాట్లాడుకుని నా

కాఫీలో మరేదో కలిపారు. నన్ను చంపడానికో, స్పృహ తప్పించడానికో ప్రయత్నించారు. ఆ దారుణానికి మీ ఇద్దరికీ నేను విధించిన పెనాల్టీ ...."

"ఇది అన్యాయం....! మేం ఏమీ కలపలేదు! నువ్వు ..."

"నోరు మూసుకో!" శివరాం గర్జించాడు. "ఏమీ కలపకపోతే, నువ్వో నీ రాణియో ఆ కాఫీ తాగండి, చూద్దాం!"

రాజా తదేకంగా శివరాంవేపు చూశాడు. "ఆల్ రైట్ ....నువ్వేదో ఊహించుకున్నావ్; నీ ఇష్టం ....ఇంతకీ నీ వ్యవహారం నాకు అర్థం కావటంలేదు. సర్టిఫికెట్లన్నావ్; విలువ అన్నావ్ ...."

"ఎగ్జాక్ట్‌లీ! సర్టిఫికెట్ల విలువ ....! నీ సంతకాలున్న సర్టిఫికేట్స్ నాకు వద్దు. రిజర్వ్‌బాంక్ గవర్నర్ సంతకాలున్న ప్రింటెడ్ సర్టిఫికెట్లు కావాలి!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"వాట్?"

"అర్థంకాలేదా? రిజర్వ్‌బాంక్ గవర్నర్ సంతకం చేసిన సర్టిఫికెట్లు—అంటే కరెన్సీ నోట్లు...."

"వా ఆఆఆట్ ....?" రాణీ రాగయుక్తంగా అరిచింది.

"కరెన్సీనోట్లను మించిన సర్టిఫికెట్లు భూప్రపంచంమీద లేవని నీకు తెలుసు రాజాకాకా!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"యూ బ్లాక్‌మెయిలింగ్ స్కౌండ్రల్!"

"ఎక్కడ బ్లాక్‌మనీ ఉంటుందో అక్కడ బ్లాక్

మెయిలింగ్ ఉంటుంది!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు. "ఇంతకీ నా బ్లాక్ మెయిలింగ్ కి తలొంచుతున్నావా?"

"నీలాంటి జాలాయిలకి ఈ తల వంగదు!" రాజా గంభీరంగా అన్నాడు.

శివరాం కులాసాగా నవ్వాడు. "వంగని తల తెగి పోతుంది!"

"నాన్ సెన్స్! డియర్ ... గెట్ మీ పోలీస్ ఆన్ ఫోన్!" రాజా అరిచాడు.

శివరాం మెల్లిగా పైకి లేచాడు. బ్రీఫ్ కేసు తెరిచి, ఒక ఫైల్ని టేబుల్ మీద పడేశాడు. రవ్వల్లా తయారైన కళ్ళని రాజా మొహంమీద నిలిపాడు.

"హోటల్ కాంటినెంటల్. రూం రెండూ రెండూ నాలుగూ నాలుగూ. నీ పోలీసుల్ని తీసుకుని అక్కడికి రా! ఈ ఫైలు కాపీలు బోల్డన్ని వున్నా యక్కడ. నన్నూ, నీ ఫైళ్ళనీ అదుపులోకి తీసుకొమ్మని పోలీసులకి చెప్పు. మవ్వొచ్చేలోగా కొన్ని కాపీలు అక్కడికీ ఇక్కడికీ ఎగిరిపోతాయ్. గుడ్ బై!...." శివరాం వెనక్కి తిరిగాడు.

"మిస్టర్ శివరాం....ఒక్క క్షణం...." కొత్తగా ధ్వనించిన రాణీ కంఠం శివరాం పాదాల్ని నేలకేసి నొక్కిపట్టింది. శివరాం తలతిప్పి చూశాడు. రాణీ అతన్ని చూడ్డంలేదు.

"డార్లింగ్ .... మొరిగే కుక్కకి బిస్కట్ పడేయమని ఇందాకే చెప్పాను. యూ ఆర్ మేకింగ్ ఎ రాంగ్ మూవ్!" అందామె రాజా భుజమ్మీద చెయ్యివేస్తూ.

తన ఆగ్రహావేశాల్ని కంట్రోల్ చేసుకుంటూ రాజా

'అంతేనంటావా?' అన్నట్టు ఆమెని చూస్తున్నాడు.

శివరాం వెనక్కి తిరిగి యిద్దర్నీ నవ్వుతూ చూశాడు.

"అందుకే మనవాళ్ళు 'కరణేషు మంత్రి' అన్నారు భార్యని! రాణీ బెహన్, బాగా చెప్పావ్!"

రాణి అతన్ని ఉరుముతూ చూసింది. శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు.

"సర్టిఫికెటు కట్టలు అడుగుతున్నానని అనుకున్నంత సేపూ నీ మొగుడు నన్ను బ్లాక్ మెయిలర్ అనలేదు. నోట్ల కట్టలనేసరికి బ్లాక్ మెయిలర్ బిరుదిచ్చేశాడు!"

"డార్లింగ్ ....యెంతో కొంత ఇచ్చేసెయ్. లేనిపోని పబ్లిసిటీ రభసా...."

"ఓకే...." రాజా ఆమెకి అడ్డుతగిలాడు. "ఓకే శివరాం, గొంతెమ్మ కోరికలు కోరకుండా సక్రమంగా అడుగు; పట్టుకుపో!"

శివరాం గొంతెత్తి గొల్లున నవ్వుతూ ఉండిపోయాడు. "గొంతెమ్మకోరిక! కరెక్ట్! సక్రమంగా, చట్టబద్ధంగా చదవలేని సోమరిపోతులు కోరే గొంతెమ్మ కోరికలు నీకు వరాలయ్యాయి. తేరగా కోట్లు సంపాయించాలన్న 'పెద్ద గొంతెమ్మ పెద్దకోరిక' నిన్ను దయ్యంలా పట్టుకుంది. అడ్డదారిలో డిగ్రీలు సంపాయించుకోవాలనే గొంతెమ్మకోరికల అభ్యర్థుల్ని, అడ్డదారిలో డబ్బు రాశిగా పోసుకోవాలన్న గొంతెమ్మకోరిక వున్న నిన్నూ పట్టిన దయ్యాన్ని వదలగొట్టడానికి నేను రంగంలోకి దిగాను. నీ...."

"ఉపన్యాసం ఆపెయ్! ఎంతో అడుగు!" రాజా గద్దించాడు.

"ఇందాకే నువ్వే చెప్పావ్; ఆ సర్టిఫికెట్ల మొత్తం

ఎంతో!"

"మిస్టర్ శివరాం మీకు కావాల్సినంత అడగకండి.. రాజా ఇవ్వగలిగినంత అడగండి!" రాణీ కల్పించుకుని మర్యాద ఉట్టిపడేలా అంది.

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "నాక్కావాల్సినంత మీ దగ్గరేకాదు; ఇండియాలో చాలామంది షావుకార్ల దగ్గరే లేదు. నేనడుగుతోంది నాకు కావాల్సినంతకాదు; మీరు ఇవ్వగలిగినంతా కాదు; మీరు ఇవ్వాల్సినంత!"

'చూశావా' అంటూ చాడీ చెప్తున్న వాడిలా రాజా రాణీవేపు చూశాడు. మెల్లిగా చూపుల్ని శివరాంవేపు తిప్పాడు.

"శివరాం కూచో. ఎవరికీ కష్టం కలగకుండా ఒక ఫిగర్ అనుకుందాం."

శివరాం నవ్వుతూ కూచున్నాడు. సిగరెట్ ముట్టించి చెప్పమన్నట్టు చూశాడు. రాజా మొహంమీది చెమటని అరచేత్తో రుద్దుకున్నాడు.

"ఆ మొత్తం నీకు సమర్పించాలంటే నేను ఏ బ్యాంకునో దోచుకోవాలి...."

"అయితే, సాయంత్రం కల్సుకుందాం. ఆలోగా నువ్వు రెండు మూడు బ్యాంకుల్ని దోచుకోవచ్చు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"డోంట్ జోక్!" రాజా ఉరిమాడు.

"షటప్!" శివరాం హుంకరించాడు. "ఇప్పటికే చాలామందిద్వారా వాళ్ళ ఖాతాల్లోని పైకాన్ని, ఎన్నో బ్యాంకులనుండి వాళ్ళద్వారానే దోచుకున్నావ్. నీ బుర్ర సహాయంతో, వాళ్ళ సేవింగ్స్ సహాయంతో ఎంతో మంది డిగ్రీలూ, కొసరు డిగ్రీలూ సంపాయించి ఇంక్రి

మెంట్ల రూపంలో, ప్రమోషన్ల రూపంలో అమాయక ప్రజల సంపదని దోచుకుంటున్నారు. మరోవైపు కొంత మంది నకిలీ వైద్యులు అమాయకుల పైకాన్నీ, ప్రాణాల్నీ అపహరిస్తున్నారు. మరోవైపు నీ ద్వారా వెటిరినరీ డాక్టర్లైన—స్వార్థ రాక్షసులు నోరులేని పశువుల్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా వైద్యం పేరుతో బలి చేస్తున్నారు. ఎంతోమందికి, ఎంతో దుర్మార్గంతో దుర్మార్గపు చదువులు చెప్పించావ్. దానికి పరిహారంగా నాకు చదివింపులు చేస్తావ్."

రాజా చెయ్యెత్తి శివరాంని వారించాడు "శివరాం, ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విద్యావిధానం, పరీక్షల పద్ధతీ నీకు తెలీదు. నా పద్ధతికన్నా మెరుగ్గా అవి లేవు! అయినా దాన్ని గురించి ఇప్పుడు చర్చ అవసరంలేదు. డబ్బు తీసుకున్నా కూడా నేను లోకానికి మేలు చేశాను .."

"కలవరింతలు మానెయ్. లోకాన్ని దోచుకునే ప్రతీవాడూ తను లోకానికి మేలు చేశాననే వాగుతాడు. అన్నట్టు మరిచాను. నువ్వు సాగరిక, గిరికలనుండీ లక్షా నలభై వేలు వసూలు చేశావు. వందకి నెలకి అయిదు రూపాయల వడ్డీతో వాళ్ళిద్దరూ అప్పు సంపాయించి నీకు చెల్లించారు. ఆ రేటున ఈ ఆర్నెల్లకీ దాదాపు యాభై వేలు వడ్డీ ఇచ్చుకున్నారు. అంటే ఆ అసలూ, వడ్డీ కలిపి రెండు లక్షలు నువ్వు పే చేయాలి. మొత్తంలో అది చేర్చడం మరిచిపోయాను."

"ఇది ఘోరం! నా భయాన్ని అసరాగా తీసుకుని నువ్వు ఆకాశానికి నిచ్చెన వేస్తున్నావ్. నేను అర్జించాను; ఖర్చుచేశాను. బ్యాంక్ ఖాతాల్లో చూసుకో. నా ఆదాయంలోని నిలవ నీ మొత్తానికి ఆమడలదూరంలో

వుంది. ఎలాగో అయిదు లక్షలు ఇచ్చేస్తాను. ఆ ఫైల్సు కట్రా నాకు సరెండర్ చేసెయ్. నన్ను మరిచిపో!" రాజా చకచకా అన్నాడు.

శివరాం జోక్ విన్నవాడిలా పకపక నవ్వాడు. "నీ బ్యాంక్ అకౌంట్స్ వివరాలు ఈ అరచేతిలో వున్నాయ్! అక్రమంగా సంపాయించిన పెద్ద మొత్తాల్ని యెవడూ ఈ దేశంలో బ్యాంకుల్లో దాచుకోడు. 'స్విస్ బ్యాంకుల్లో' దాచుకుంటాడు."

"నాన్ సెన్స్! నాకు స్విస్ బ్యాంక్ లో ఖాతా వుందంటావా కొంపదీసి?" రాజా అరిచాడు.

"నీలాంటి ప్రతివాడూ ఇండియాలోనే, ఇంట్లోనే ఒక స్విస్ బ్యాంక్ యేర్పాటు చేసుకుంటాడు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"వాట్ నాన్ ...."

"డోంట్ బార్క్! పూజ గదుల్లో విగ్రహాలకింద నేలలో నిర్మించిన అరల్లోంచో, బీరువాల్లోంచో, మారెక్కడనుంచో విత్ డ్రా చేసి పట్రా. డెభ్భైఅయిదు ప్లస్ రెండూ... డెభ్భైయేడు.... దాన్ని ఎనభైకి రౌండప్ చెయ్...."

"నో!" రాజా రాణీ యుగళగీతంలా ఒకేసారి అరిచారు.

"ఇంకోసారి 'నో' అనడానికి నోరు తెరిస్తే నేను వెళ్ళిపోతాను. తరవాత, నాకోసం కాఫీలో కలిపిన కాలకూటాన్ని ఇద్దరూ తాగేస్తారు!"

రాజా మెల్లిగా రెప్పలు వాల్చి తనముందున్న, చల్లారి పోయిన కాఫీని కంగారుగా చూశాడు. అతని బట్టతల మీదా, మొహంమీదా చెమట పూసలుగా కమ్ముకుంది.

రాణీ ఆదరాబాదరా కదిలి అతనిముందున్న కాఫీకప్పుని అందుకుని దూరంగా జరిగింది.

శివరాం పకపక నవ్వాడు. రాజా తల స్లోమోషన్‌లో శివరాంవైపు పైకి లేచింది. అదురుతున్న పెదవుల్ని నాలుకతో తడిపి అతను ఒకసారి నిట్టూర్చాడు.

"శివరాం.... ఇచ్చాక నాకు సంబంధించిన కాగితాలన్నీ .... నాకు .... ఇచ్చేస్తావా?" రాజా ఏడుపుగొంతుతో అడిగాడు.

శివరాం చిరునవ్వులో బుర్ర ఆడించాడు.

"శివరాం....నన్ను బజారుపాలు చేస్తున్నావ్ .... అవన్నీ నాకు ఇచ్చేయ్. ఈసారి సక్రమంగా అఫిలియేషన్ సంపాయించి, నా వ్యాపారం చేసుకుంటాను.... ఇచ్చేస్తావా?"

దీనంగా అడుగుతున్న రాజాని శివరాం చిరునవ్వులో చూశాడు. "తప్పకుండా. నీకు ఇవ్వాల్సినవన్నీ పూర్తిగా ఇచ్చేస్తాను. ఇన్నాళ్ళూ డబ్బు గుంజి సర్టిఫికెట్లు అమ్మినట్టు, ఇప్పుడు డబ్బు కక్కి నా దగ్గరున్న సర్టిఫికెట్లు కొనుక్కుంటున్నావుగా!"

రాజా చప్పుడుచేస్తూ నిట్టూర్చాడు. అతని తల రాణీ వైపు తిరిగింది. బేరం, ఊహించనివిధంగా, మొండిగా పూర్తయ్యి.. రాణీని రాయిలా మార్చినట్టుంది. ఆమె శరీరం పూర్తిగా చెమటతో తడిసి ముద్ద అయిపోయింది. నైటీ మూడొంతులదాకా చెమటలో కరిగి, ఆమె శరీరానికి అతుక్కుపోయి, అదృశ్యం అయిపోయింది. తను దాదాపుగా నగ్నస్థితిలో వుందన్న విషయాన్ని గ్రహించే స్థితిలో ఆమె లేదు!

"డి....య....ర్...."

"డార్లింగ్....ఇక్కడే అతన్తో కూచో.... నేను.... నేను... తెస్తాను...." రాణీ బరువుగా వెనక్కి తిరిగింది. బరువుగా కదిలింది.

రాజా శివరాంవైపు దెయ్యంపట్టిన వాడిలా చూశాడు. అతని కళ్ళు మెరుపు కోల్పోయిన అద్దంబిళ్ళల్లా వున్నాయ్.

"అవన్నీ....ఎప్పుడు....ఎక్కడ ఇస్తావ్?" బొంగురుగా అడిగాడతను.

"ఇక్కడే. ఎలాగా కొంతకాలంపాటు అడుగుకదిపే స్థితిలో నువ్వు వుండవు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

రాజా రెప్పవేయకుండా చూశాడు. "శివరామ్.... నన్ను నిలువుదోపిడి చేశాక మాట నిలుపుకో. మాట తప్పితే నీకోసం వెతుకుతాను. ఈ గోళ్ళతో నీ గుండెని పెళ్ళగించేస్తాను!"

శివరాం పకపక నవ్వుతూ వెనక్కివాలి సిగరెట్ వెలిగించాడు.

6

చప్పుడు చేయకుండా తాళంతీసి గదిలోకి ప్రవేశించిన శివరాం, తలుపుని మూసి, జాగ్రత్తగా తాళం వేశాడు. బూట్లూ, సాక్సూ తీసేసి, చప్పుడుకాకుండా మంచం దగ్గరగా నడిచాడు. సూట్‌కేస్‌ని మంచం కిందికి తోసి, నెమ్మదిగా మంచంమీద కూచున్నాడు. ఫోమ్‌బెడ్ సున్నితంగా కదిలింది. చిన్నచిన్న అలలమీద వెల్లకిలా శయనించిన సాగరకన్యలా, మంచంమీద పడుకున్న లత శరీరం అలలాగా మనోహరంగా కదిలింది. పింక్‌కలర్ నైటీ ఆమె సౌందర్యాన్ని ఎత్తి చూపు

తోంది. శివరాం మొహంమీద చిరునవ్వు మెరిసింది.

లత తల తలగడ మధ్యలో కూరుకుపోయింది. బాబ్డ్ హెయిర్ విశాలంగా ఆమె మొహంచుట్టూ చందమామను బంధించడానికి రాహువు విసిరిన వలలా పరుచుకుంది. అలసట తర్వాత నిద్ర ఆమె అందాన్ని వెయ్యింతలు చేస్తోంది. వొంపులు తిరిగిన కనుబొమలు, మూసుకున్న రెప్పలకిందినుంచీ ఎత్తుగా, విశాలంగా ఉబ్బిన కళ్ళు పొడుగాటి ముక్కుకింద నిద్రలోకూడా నవ్వుకుంటున్న పగడాల పెదవులు, చిన్న గడ్డం.

శివరాం చూపులు అప్రయత్నంగా కిందికి జరిగాయి. పింక్ నైటీలోంచి ఆమె ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసాలు సమ్మోహనకరంగా అవుపిస్తున్నాయి. నైటీని సున్నితంగా పైకి నెట్టుతూ, ఆమె సౌందర్య కలశాలమీద అలంకరించిన గులాబిమొగ్గల కిరీటాలు లీలగా అవుపిస్తున్నాయ్. కుప్ప పోసిన ఆ సౌందర్యాన్ని అలా వదిలేసి, డబ్బుకోసం రాజారాణీ ఖజానాకు వెళ్ళాల్సివచ్చినందుకు విచారిస్తూ శివరాం ముందుకి వంగాడు.

నిద్రలో కూరుకుపోయిన లత మెల్లిగా పక్కకి తిరిగింది. నవ్వుకుంటూ శివరాం పెదవుల్ని ఆమె చెవిమీద ఆన్చాడు. అతని ముద్దు ప్రేమతో చిన్నగా చప్పుడు చేసింది. వాత్స్యాయనుడు కూడా గుర్తించలేకపోయిన మనోహరమైన శబ్దం ఆమె పెదాలమధ్యనుంచీ ఇవతలకి వస్తూ అతనికి చక్కిలిగింతలు పెట్టింది.

లత యెడమచెయ్యి తీగలా అతని మెడని చుట్టుకుంది. కళ్ళు మూసుకునే లత వెల్లకిలా తిరిగింది. కళ్ళు మూసుకునే ఎర్రటి పెదవులతో చిరునవ్వు నవ్వింది. శివరాం ఆవేశంతో తన పెదాల్ని ఆమె యెడమకంటిమీద

అద్దాడు.

"డా ...ర్లింగ్ ...." లత కంఠం రెండోసారి వాత్స్యాయనుణ్ని వెక్కిరించింది.

శివరాం మాట్లాడకుండా తన బుగ్గని గులాబీ పెదవుల మీద అదిమాడు. లత రెండో చెయ్యి అతని మెడ చుట్టూ గొలుసుని పూర్తి చేసింది. గొలుసు మెల్లిగా కదిలింది. లత తటాలున కళ్ళు తెరిచింది. అతని శరీరాన్ని తననుండీ గోడలా దూరంచేస్తున్న సూటుని ఆశ్చర్యంతో చూసింది.

"డార్లింగ్ ....అప్పుడే....ఎక్కడికెళ్తున్నావ్?"

శివరాం చిన్నగా నవ్వాడు. "ఎక్కణ్నుంచో తిరిగొస్తున్నా!"

లత కనురెప్పలు విసనకర్రలా కదుల్తూ ఆమె ఆశ్చర్యాన్ని అందంగా వ్యక్తం చేశాయి. "తెల్లారకముందే ఎక్కడికెళ్ళావ్?"

"రాజా రాణీలకి సుప్రభాతం పాడి, వాళ్ళ బతుకుల్ని తెల్లారించడానికి!"

లత కనుబొమలు కొత్తరకం ప్రశ్నార్థకంగా మారాయి. ఆమె పెదవులు కొద్దిగా విచ్చుకున్నాయి. "రాజారాణీ....విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ....కదూ....? ఏం జరిగింది?"

"ఏది జరగాలో అదే!" శివరాం పైకిలేస్తూ అన్నాడు. అతనితోబాటు, స్తంభాన్ని అల్లుకున్న తీగలా లత శరీరం పైకిలేచింది ఆశ్చర్యంతో అతని మొహంలోకి చూసిందామె.

"అయితే...."

"హనీ, నన్ను వదిలేయ్. మంచంమీద అడ్డంగా

బోర్లా పడుకో. తల కిందికి వాల్చు. మంచం కిందికి చూడు. రాజాగారి ఖజానా నీ కళ్ళకి విందుచేస్తుంది!” శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

అతన్ని వదిలేసి లత ఆదరాబాదరా మంచంమీద బోర్లా పడుకుని, ముందుకి నాగకన్యలా కదిలింది. ఆమె తల కిందికి వాలింది. బాబ్డ్ హెయిర్ అనార్కలి ముసుగులా కిందికి జారింది.

“ఓహ్!” లత కంఠంలో ఆశాభోస్లే పలికింది.

మెల్లిగా వెల్లకిలా తిరిగి మంచం అంచునుంచీ కిందికి వాలిన తలని కొద్దిగా పైకెత్తి ఆవేశంతో శివరాం మొహంలోకి చూసిందామె. గాలికి కదులుతున్న తీగలా ఆమె శరీరం వంపులు తిరుగుతూ కదిలింది. తల మంచం మీదికి చేరింది.

“డార్లింగ్....కథ....”

శివరాం కోటుతీసి కుర్చీమీదికి గిరాటేశాడు. “హనీ, రాణి కాఫీలో కాలకూటం కలిపింది. తల దిమ్మగా వుంది.”

“వాట్! తాగేశావా?” మోచేతులమీద పైకిలేచే ప్రయత్నంచేస్తూ అరిచింది లత.

ఆమె గుండ్రటి భుజాలమీద రెండు చేతుల్నీ వేస్తూ శివరాం ఆమెని మంచంమీదికే అదిమాడు.

“రాజాచేతే తాగించినంత పనిచేశాను!”

“మరి....తల దిమ్మ....?”

“తాగని కాఫీ తలదిమ్మ తెచ్చిపెట్టింది!” శివరాం నవ్వుతూ పైకిలేచాడు. గోడవారగా వున్న టేబుల్ వేపు నడిచాడు. ఫ్లాస్కులోని కాఫీని రెండు కప్పుల్లో పోశాడు. నవ్వు మొహంతో లతవైపు తిరిగాడు. లత

ఇప్పుడు వెల్లకిలా లేదు. బోర్లా తిరిగిన ఆమె పాదాలు మెరుస్తూ సీలింగ్ ని చూస్తున్నాయి. గులాబిరంగు పిక్కలు నగ్నంగా మెరుస్తున్నాయి. మోచేతుల్ని బెడ్ మీద ఆనుకుని, రెండు అరచేతుల్లో తయారుచేసిన ఎత్తైసీ సింబల్ మధ్య ముఖాన్ని ఇరికించి అతనివైపు చూస్తోందామె.

గాలి తాకిడికి సున్నితంగా చెదిరిపోయి ఎత్తుపల్లాలుగా తయారైన ఇసుక ప్రదేశంలా అందంగా ఆమె వెనక భాగం అపుపిస్తోంది. నైటీలు తయారుచేసే కంపెనీవాడు ఈ క్షణంలో ఆమెని చూస్తే ఫోజుకి పాతిక వేలు చొప్పున చెల్లించి వేలకొద్దీ ఫోటోలు తీసుకుంటాడనిపించింది శివరాంకి.

దగ్గరగా నడిచి కప్పుని ఆమెవైపు చాచాడు శివరాం. ఎడంచేత్తో అందుకుని ఆత అతన్ని నవ్వుతూ చూసింది. "డార్లింగ్ కథ నంజుకుంటే కాఫీ కమ్మగా వుంటుంది!"

పకపక నవ్వుతూ శివరాం ఆమె ఎదురుగా సోఫాలో కూచున్నాడు. ఒకసారి కాఫీ చప్పరించి, చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

• • •

"ఎనభై లక్షలు! ఇరవై లకారాలు తక్కువగా కోటి! డార్లింగ్....రాజారాణీ బతికే వున్నారా?" అత ఆశ్చర్యంతో అరిచింది.

"మనుషులు ఆశాజీవులు. మన రాజారాణీ దురాశాజీవులు! విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ని నూతనోత్సాహంతో కంటిన్యూ చేసి, ఇండియాలో చదువులేని వాళ్ళనందర్నీ ఒక్క దెబ్బతో మటుమాయంచేసేసే ఆలోచనలో

బతుకుతూనే వుంటారు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"అయితే వాళ్ళకి కొత్త లైసెన్స్ ఇచ్చావా?"

శివరాం నవ్వుతూ సిగరెట్ వెలిగించాడు. "ఇచ్చానని రాజాగాడనుకున్నాడు. చదివింపులయ్యాక. ఎక్కడెక్కడికో ఎగిరిపోవడానికి సిద్ధంగా వున్నాయంటూ బెదిరిస్తూ చెప్పిన ఎవిడెన్స్ కాపీలన్నీ అతని టేబుల్ మీదే నేను వదిలేసిన బ్రీఫ్‌కేసులో పూర్తిగా వున్నాయని చివరిక్షణంలో తెలియజేసి, వచ్చేశాను."

"అయితే."

"అయితే, ఇంకా చాలా కాపీలు రాష్ట్ర విద్యాశాఖ మంత్రికీ, కేంద్ర మంత్రికి, ఎమ్.ఆర్.టి.పి.సి అధికార్లకీ, సి.బి.ఐకీ. మెడికల్ అండ్ హెల్త్ అపార్టుమెంట్‌కీ, ఆరోగ్యశాఖ అమాత్యులుగారికీ, రాష్ట్రంలో, కేంద్రంలో వున్న ప్రతిపక్షాల నాయకులకీ, రాజాగాడి నకిలీ సర్టిఫికెట్ల ఆధారంతో ఉద్యోగాల్లో చేరిపోయిన వ్యక్తుల పై అధికార్లకీ, ఇంక్రిమెంట్లూ, ప్రమోషన్‌లూ కొట్టేసిన ఉద్యోగుల పై అధికార్లకీ, ఉద్యోగుల సంఘాలకీ, ముఖ్యంగా రాష్ట్రంలో, కేంద్రంలో ప్రభుత్వాల మీద శీత కన్నువేసిన పత్రికలకీ నిన్న సాయంత్రమే పోస్టు చేసేశాను!"

"డార్లింగ్! ఈజిట్? నిజంగా!...." లత అరిచింది.

"విద్యా ఇంటర్నేషనల్ ద్వారా డాక్టరేట్లూ, డిగ్రీలూ సంపాయించుకున్న మంత్రులమీద ఒట్టు!"

"మైగాడ్! డార్లింగ్ ...."

"ఇంకా....అమెరికాలోని ఏదో యూనివర్సిటీల పేర్లతో రాజాగారు ఫేక్ డిగ్రీస్ తయారుచేశాడో అ

వర్సిటీలకి, అమెరికన్ ఎంబసీకి. అమెరికాలోని భారత రాయబార కార్యాలయానికి....హాసీ....నోరు నొప్పెడు తోంది! ఇంకా ఎవరెవరికి పంపాలో ఊహించుకో. వాళ్ళందరికీ పంపానని అర్థం చేసుకో!"

"డార్లింగ్?"

"యస్?"

"కొంప అంటుకోవూ?"

"కొంపలు కావు; దేశాలు!"

"ఫరవాలేదంటావా?"

"ఎవరికి?"

"మనవాళ్ళకు; పాపం ...గుడ్డిగా డిగ్రీలు తీసుకుని, ఉద్యోగాల్లో చేరిపోయిన బలిపశువులు మళ్ళీ వీధుల్లోకి వచ్చేస్తారుగా...." అత సానుభూతి శివరాంకి నవ్వు తెప్పించింది.

"తిండీ గుడ్డా వగయిరా అవసరాలు డబ్బుతో కొనుక్కోవచ్చు. కానీ చదువుని, జ్ఞానాన్ని డబ్బుతో కొనడం దేశానికి ప్రమాదం! చేత్తో నోటికి అందిస్తూ తినకుండా నువ్వు యెలా కడుపు నింపుకోలేవో, చదవకుండా, సిగ్గులేకుండా నువ్వు డిగ్రీలూ, డాక్టరేట్లూ—రేట్లు చెల్లించి—సంపాయించుకోలేవు! సంపాయించుకోకూడదు!" శివరాం నవ్వుతూ అన్నాడు.

"రాజాగాడి దగ్గర డిగ్రీలు సంపాయించుకున్న వాళ్ళలో వాడి మోసం తెలీని అమాయకులూ వుంటారుగా?"

"తప్పకుండా! అయితే రెండేళ్ళ కోర్సుని రెండు నెలల్లో పూర్తి చేయించే గాడి ఫిలాసఫీ విన్నాక వాళ్ళు నిజాయితీగా వెనక్కి వెళ్ళి, ప్రభుత్వానికి తెలియచేయా

ల్సింది! అలా చేయలేదుగా! అంచేత వాళ్ళకి శిక్ష తప్పదు!"

లత సాలోచనగా లేచి కూచుంది. "డార్లింగ్...."

"వాట్!" సిగరెట్ పీకని గదిమూలకి రువ్వుతూ అన్నాడు శివరాం.

"చదివింపుల కేసు అయిపోయిందిగా........తరువాత...."

"తరవాత....వాతావరణం దారుణంగా వుంది. చల్లగా డాల్ లేక్‌లో బోట్ షికారులో...."

"ఓహ్! యూ మీన్....కాశ్మీర్?" లత కిందికి గొంతుతూ అంది.

"హనీ, యేది యే ప్రాంతంలో వుందో నీకు బాగా తెలుసే!" శివరాం నవ్వుతో అన్నాడు.

"డార్లింగ్....నేను డబ్బిచ్చి కాదు...డబ్బు—స్కాలర్ షిప్స్—తీసుకుంటూ కాలేజీకి వెళ్ళి, పరీక్షలు రాసి, మరీ డిగ్రీ సంపాయించాను....!" లత నవ్వుతూ అంది.

శివరాం నవ్వుతూ మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"డార్లింగ్....ఖర్చెంత?" లత అతని ముందు ఆగి ప్రశ్నించింది.

"ఇద్దరం అమెరికా వెళ్ళాం. అక్కడ ఖర్చెంతో నీకు తెలుసు. అక్కడ ఈ కేసు గురించి నేను యేదో చేశానని నీకు తెలీదు. బ్రాంటన్, న్యూయార్క్, న్యూపోర్టు. ఫ్రిస్కో విశ్వవిద్యాలయాల్నీ, అమెరికన్ కౌన్సిల్ ఆన్ ఎడ్యుకేషన్ కార్యాలయాలన్నీ సందర్శించాను...."

"ఈజిట్?"

"యూ బెట్! వాళ్ళందరికీ ఎం.ఆర్.టి.పి.సి. ఉన్నతాధికారిగా దర్శనం ఇచ్చాను. మనకి అవసరమైన ఇన్ఫర్మేషన్ సంపాయించాను...."

"డార్లింగ్ ...యూ ఆర్ ...."

"పూర్తిగా విను! అమెరికా యాత్రా వగైరాల కింద బోల్డంత ఖర్చయ్యింది. రెండు ఎం.బి.బి.యస్. డిగ్రీల విలువ రూపంలో దాన్నంతా మొత్తంలో కలిపి రాజా దగ్గర గుంజాను!"

లత ఒక్క ఊపుతో అతని మోకాళ్ళమీద కూచుంది. రెండు చేతుల్నీ అతని మెడచుట్టూ వేసింది. శివరాం చేతిలోని సిగరెట్ కిందికి జారింది. లతని తన దగ్గరగా పట్టుకుని నవ్వుతూ చూశాడు.

"డార్లింగ్ ....అందరికీ పంపించావు. ఆ ఎవిడెన్సీ కాపీని డిటెక్టివ్ టెంపోకి పోస్టుచేస్తే ఫోన్ గొడవ వుండేది కాదుగా?"

శివరాం ఆమెని మెప్పుగా చూశాడు. "హానీ, నీది చురుకైన బుర్ర. సమయానికి గుర్తుచేశావ్. పోస్టు చేశాను. అయితే, ఫోనూ చేయాలి. పోస్టు చేసింది నేనే అని అతనికి...."

లత బుగ్గ అద్దంలా అతని పెదాల్ని నొక్కింది. శివరాం మెల్లిగా పైకి లేచాడు. అతన్ని పెనవేసుకున్న లత అతన్తోబాటే కదుల్తూ మంచంవైపు అతన్ని వెనక్కి నడిపించింది. తటాలున లత కాలు అతని ఎడమకాలు వెనకభాగంలో అడ్డు తగిలింది. శివరాం మంచంమీద వెల్లకిలా పడ్డాడు. అతనిమీద పెద్దసైజు గులాబీదండలా బోర్లాపడిన లత ఉద్రేకంతో కదిలింది.

"హానీ...."

107

లత పెదవులు ఎర్రగా, సున్నితంగా, బలంగా శివరాం నోటిని నొక్కేశాయి. శివరాం చేతులు వాంఛా పాశాలుగా లత తీగ శరీరాన్ని అల్లేశాయి. లత చెయ్యి తగిలి టీపాయ్‌మీదున్న అలారం టైంపీస్ కిందపడి పగిలింది. ఆ గదిలో కాలం స్తంభించింది.

— అయిపోయింది —